

PROGRAMACIÓ DIDÀCTICA

DEPARTAMENT DE
VALENCIÀ

CURS 2024-2025

[eoi] escola oficial
d'idiomes
Lliria

ÍNDIX

1. Introducció	3
a) Marc legislatiu	3
b) Justificació de la programació	4
c) Contextualització	5
2. Currículum dels diversos nivells	6
3. Oferta formativa del Departament de Valencià per al curs 24-25. Cursos curriculars i complementaris. Tipologies i modalitats	6
4. Recursos didàctics	6
5. Distribució temporal de les unitats didàctiques	7
6. Calendari de recollida de notes	8
7. Orientacions didàctiques	8
a) Metodologia general i específica de l'idioma	8
b) Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge	13
8. Avaluació	14
a) Criteris d'avaluació dels cursos curriculars i de les proves de certificació	14
b) Criteris de qualificació en els cursos curriculars i en les proves de certificació. Ús de rúbriques com a instrument d'avaluació de les activitats de llengua productives	17
9. Mesures d'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials	18
10. Foment de la lectura	19
11. Utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació. Aula virtual	19
12. Recursos didàctics	
13. Activitats culturals complementàries	21

1. Introducció

a) Marc legislatiu

Els ensenyaments d'idiomes tenen com a objecte capacitar l'alumnat per a l'ús adequat dels diferents idiomes, fora de les etapes ordinàries del sistema educatiu. Aquests ensenyaments s'organitzen en els nivells següents: bàsic (A2), intermedi (B1 i B2) i avançat (C1 i C2) i queden regulats per les lleis, ordres i decrets següents:

Legislació general

- [Llei Orgànica](#) 2/2006, de 3 de maig, d'Educació (articles 59-62).
- [Reial Decret](#) 806/2006, de 30 de juny, pel qual s'estableix el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu, establert per la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació.
- [Ordre](#) 3/2019, de 2 de juliol, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, per la qual s'estableix la distribució geogràfica de les escoles oficials d'idiomes i es regulen les seccions i altres ubicacions per als seus ensenyaments.
- [Resolució](#) de 3 de maig de 2023, de la consellera d'Educació Cultura i Esport, per la qual es regulen les seccions i altres ubicacions de les escoles oficials d'idiomes a partir del curs 2023-2024

Organització i funcionament

- [RESOLUCIÓ de 30 de juliol de 2024](#), del secretari autonòmic d'Educació, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana durant el curs 2024-2025
- [Decret](#) 167/2017, de 3 de novembre, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament orgànic i funcional de les escoles oficials d'idiomes.
- [Ordre](#) 87/2013, de 20 de setembre, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regula l'organització i el funcionament de les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana.

Currículums

- [Decret](#) 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana.
- [Correcció d'errades del Decret](#) 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana - Apartat Gramàtica del Nivell Intermedi B2 d'Anglès
- [Reial Decret](#) 1041/2017, de 22 de desembre, pel qual queden fixades les exigències mínimes del nivell bàsic a efectes de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2, dels Ensenyaments d'idiomes de règim especial.

Avaluació

- [Reial Decret](#) 1/2019, de 11 de gener, pel pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2 dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.
- [Ordre](#) 34/2022, de 14 de juny, de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües a la Comunitat Valenciana.
- [Ordre](#) 32/2011, de 20 de desembre, de la Conselleria d'Educació, Formació i Ocupació, per la qual es regula el dret de l'alumnat a l'objectivitat en l'avaluació, i s'estableix el procediment de reclamació de qualificacions obtingudes i de les decisions de promoció, de certificació o d'obtenció del títol acadèmic que corresponga.

b) Justificació de la programació

Actualment vivim en un món globalitzat en què l'aprenentatge d'idiomes representa una eina fonamental en el desenvolupament personal de la ciutadania del segle XXI.

Aquesta programació té l'objectiu d'esdevenir una eina de suport per a la docència; no sols estableix els principis mínims comuns d'un determinat nivell educatiu, sinó que permet el desenvolupament individualitzat de la metodologia, la planificació i les estratègies que es consideren més adequades en cada cas, per tal que l'alumnat assolisca la competència plurilingüe que hom necessita. Tal com diu el Decret 242/2019, de 25 d'octubre, l'ensenyament s'orienta al desenvolupament de la competència comunicativa de l'alumnat i segueix l'enfocament d'acció que adopta el Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües (MECRL).

A més, la programació assenjala els continguts curriculars per nivells, la temporització de les unitats, les orientacions metodològiques, els criteris d'avaluació i autoavaluació, tant de l'alumnat com de l'actuació docent, les mesures d'adaptació per a alumnat amb necessitats especials, les activitats complementàries, els materials i els recursos disponibles, etc.

c) Contextualització

La nostra escola està situada a Lliria, capital de la comarca Camp de Túria, i té quatre aularis en les poblacions de Bétera, Riba-roja, la Pobla de Vallbona i Xelva. Les tres primeres pertanyen a la mateixa comarca, mentre que Xelva és la capital dels Serrans. Les classes de valencià tenen lloc en totes les seus, a excepció de la Pobla de Vallbona. Històricament, les poblacions del Camp de Túria han sigut de predomini lingüístic valencià, però al llarg dels darrers anys hem vist com la nostra llengua pateix un procés de substitució lingüística en favor del castellà alarmant. Això representa una carència en l'aprenentatge per al nostre alumnat, ja que no té al seu abast un entorn d'immersió lingüística on poder desenvolupar les seues competències comunicatives. Pel que fa a Xelva, és una bona notícia poder oferir-hi classes de valencià, ja que els habitants de les comarques interiors (castellanoparlants) també necessiten acreditar-se en la nostra llengua per accedir a la funció pública.

D'altra banda, l'alumnat de valencià de l'Escola Oficial d'Idiomes de Lliria es caracteritza per un elevat grau d'heterogeneïtat, ja que hi ha alumnat de diferents edats, nacionalitats, gustos i interessos, tanmateix, quasi tots tenen un objectiu comú: l'obtenció d'un títol que els capacite per oposar en diferents convocatòries de les administracions valencianes i

formar part de la funció pública. Com hem apuntat adés, segons el MECRL (2001; 2017), la finalitat última de l'ensenyament d'idiomes és l'adquisició d'una competència plurilingüe. Així doncs, la nostra praxi docent se centra a treballar a partir d'un aprenentatge significatiu. A més, com a llengua cooficial, el valencià és també un instrument de promoció professional, ja que el seu domini és requerit per a formar part de la funció pública. Per aquest motiu, el professorat del Departament advoca per la utilització de metodologies actives i un ensenyament centrat en l'alumne.

2. Currículum dels diversos nivells

Veure annex I.

3. Oferta formativa del Departament de Valencià per al curs 24-25. Cursos curriculars i complementaris. Tipologies i modalitats

Els cursos curriculars ofertats són:

B2: 3 grups presencials (Llíria, Xelva i Riba-roja)

C1: 4 grups, tres grups presencials (Llíria, Riba-roja i Xelva) i 1 semipresencial (Bétera)

C2: 1 grup de C2 integrat i presencial (Bétera)

A més, hi haurà un formatiu d'expressió oral de C1, presencial, a la seu de Riba-roja.

4. Recursos didàctics

Les aules de l'Escola d'Idiomes de Llíria compten amb els recursos següents: pissarra, projector, ordinador, equip d'àudio i altaveus, accés a internet.

Així mateix, el Departament de Valencià disposa de recursos didàctics com ara:

1. Mètodes d'aprenentatge d'idiomes i materials complementaris al mètode utilitzat
2. Material de treball específic per destreses (gramàtica, vocabulari, comprensió i expressió oral i escrites)
3. Jocs didàctics
4. Diccionaris, gramàtiques i altres obres de consulta per al professorat.
5. Material d'elaboració pròpia

En base al pla de millora del curs passat, s'han revisat alguns llibres de text usats durant el curs anterior i se n'ha valorat la continuïtat. Després de valorar diferents aspectes, com ara l'adequació dels continguts dels llibres de text al nou currículum del decret 242 a les EOI, s'han seleccionat els llibres de text següents:

B2

Richart, Monica i Cervetto, Adrián: *Apte + B2*. Ed. Àrbena (ISBN 978-84-120193-9-1)

C1

Diversos autors, *Cursos del Centre Carles Salvador. Nivell C1*, València, Acció Cultural del País Valencià, 2019 (ISBN: 978-84-923667-3-6)

C2.1

Diversos autors, *Cursos del Centre Carles Salvador. Nivell C2*, València, Acció Cultural del País Valencià, 2018 (ISBN: 978-84-923667-1-2)

A més, el professorat també treballarà amb material de creació pròpia i adaptacions de material curricular existent i proposarà l'alumnat recursos de suport a la docència en funció del nivell.

S'ha elaborat un llistat de lectures per nivells, amb sinopsi i dades del llibre, per tal de proposar a l'alumnat que trie lliurement una de les dues lectures obligatòries. La lectura obligatòria per a tots els nivells és "La dona invisible", de Mònica Richart:

5. Distribució temporal de les unitats didàctiques

Nivell Intermedi B2

Apte + B2								
Unitats impartides	Octubre	Novembre	Desembre	Gener	Febrer	Març	Abril	Maig
	1	2-3	3	4	4-5	5-6	6-7	7-8

Nivell Avançat C1

Cursos Centre Carles Salvador C1								
Unitats impartides	Octubre	Novembre	Desembre	Gener	Febrer	Març	Abril	Maig
	1-2	3-4	5	6	7-8	9-10	11-12	13

Nivell Avançat C2.1

Centre Carles Salvador C2								
Unitats impartides	Octubre	Novembre	Desembre	Gener	Febrer	Març	Abril	Maig
	1-2	3-4	5	6	7	8	9	10

6. Calendari de recollida de notes

- Primera recollida (30% de la qualificació final):

Del 3 al 13 de febrer. Revisió i introducció de notes del 14 al 21 de febrer. Publicació el 22 de febrer. Rectificació fins al 28.

- Segona recollida (50% de la qualificació final):

Del 15 de maig a l'1 de juny, proves finals. Revisió i introducció de notes del 15 de maig a l'1 de juny. Publicació de les notes definitives, 2 de juny.

A banda, a la qualificació final caldrà afegir un 20% de les recollides de notes d'activitats fetes a classe al llarg del curs, avisant prèviament l'alumnat.

Pel que fa al curs de C2.1, no conduent a certificació, hi haurà, a més, una convocatòria extraordinària la introducció de notes de la qual serà del 23 al 26 de juny. Publicació el 27 i rectificació fins a l'1 de juliol.

7. Orientacions didàctiques

a) Metodologia general i específica de l'idioma

L'ensenyament del valencià a les escoles oficials d'idiomes ha de basar-se en els següents fonaments metodològics, tal com dicta l'Annex I, del Decret 242/2019:

Enfocament orientat a l'acció

En l'àmbit de l'aula, hi ha diverses implicacions de la implementació de l'enfocament orientat a l'acció. Considerar els alumnes com a agents socials significa implicar-los en el procés d'aprenentatge mitjançant els descriptors com a mitjà de comunicació. També comporta el reconeixement de la naturalesa social de l'aprenentatge i l'ús de la llengua i la interacció entre la societat i l'individu en el procés d'aprenentatge. La consideració dels alumnes com a usuaris de la llengua comporta un ús extensiu de L2 a l'aula: aprendre a utilitzar la llengua en lloc d'aprendre sobre la llengua (com a assignatura).

A més, la concepció dels estudiants com a éssers plurilingües i pluriculturals implica permetre'ls utilitzar tots els seus recursos lingüístics quan siga necessari i animar-los a descobrir similituds i equivalències, així com diferències entre llengües i cultures. En essència, l'enfocament orientat a l'acció implica tasques de col·laboració a l'aula amb una meta: l'objectiu principal no és la llengua *per se*. Si el focus principal de la tasca no és el llenguatge, llavors cal que hi haja un altre producte o resultat (com per exemple planificar una eixida, fer un pòster, crear un blog, dissenyar un festival, entre altres). Els descriptors serveixen per a ajudar a dissenyar aquestes tasques i també per a observar i, si es desitja, (auto)avaluar l'ús de la llengua dels alumnes durant la tasca.

Tant el caràcter descriptiu del MECR com l'enfocament orientat a l'acció posen en pràctica la construcció conjunta del significat (per mitjà de la interacció) en el centre del procés d'ensenyament i aprenentatge, la qual cosa té implicacions per a l'aula. De vegades, aquesta interacció és entre professors i alumnes, però sovint té una naturalesa de col·laboració entre els mateixos estudiants. Cal buscar un equilibri clar entre aquestes dues perspectives, de manera que al final del procés prevalga aquesta interacció col·laborativa entre alumnes en grups reduïts o amb tota la classe. En la realitat de les societats actuals, cada vegada més diverses, la construcció del significat té lloc entre idiomes, mitjançant l'ús dels repertoris plurilingües i pluriculturals dels usuaris.

Plurilingüisme

El MECR distingeix entre el multilingüisme (la convivència de les diverses llengües en l'àmbit social o individual) i el plurilingüisme (el repertori lingüístic dinàmic i en

desenvolupament d'un mateix usuari o alumne). El plurilingüisme es presenta com una competència desigual i canviant, en la qual els recursos de l'estudiant d'un idioma o varietat poden tindre un caràcter molt diferent segons la llengua. No obstant això, l'aspecte fonamental radica en el fet que els parlants plurilingües tenen un repertori únic i interrelacionat que combinen amb les seues competències generals i diverses estratègies per a dur a terme les tasques comunicatives.

Per tant, la competència plurilingüe implica la capacitat d'emprar, de manera flexible, un repertori interrelacionat, desigual i plurilingüe per a:

- canviar d'idioma o varietat; expressar-se en un idioma (o varietat) i entendre una persona que n'utilitza un altre;
- recórrer als coneixements propis de llengües (o varietats) per a comprendre el sentit d'un text;
- reconéixer internacionalismes comuns amb alguna variació;
- mediar entre persones sense una llengua comuna o, fins i tot, amb pocs coneixements;
- posar en pràctica tot el repertori lingüístic, experimentant amb formes alternatives d'expressió;
- emprar elements paralingüístics (mímica, gestos, expressió facial, etc.).

És imprescindible, per tant, promoure el desenvolupament del plurilingüisme i la pluriculturalitat per les raons següents:

Desenvolupa competències sociolingüístiques i pragmàtiques preexistents que, alhora, continuen perfeccionant-se.

Condueix a una millor percepció del que és general i el que és específic quant a l'organització lingüística de diversos idiomes (tipus de consciència metalingüística, interlingüística o supralingüística).

Amplia la competència estratègica i la capacitat d'establir relacions amb la resta en situacions noves; de fet, pot ampliar l'aprenentatge subsegüent en àmbits lingüístics i culturals.

Aquest currículum recull la inclusió de la mediació com a destresa comunicativa. De fet, el MECR destaca dues nocions clau: la construcció conjunta del significat en la interacció i el

moviment constant entre el nivell individual i social en l'aprenentatge de llengües, principalment a través de la consideració de l'usuari/alumne com a agent social. A més, l'èmfasi en el mediador com a intermediari entre els interlocutors destaca la visió social. Per tant, la mediació té una posició clau en l'enfocament orientat a l'acció i el plurilingüisme.

L'enfocament de la mediació és, per consegüent, més ampli i no es limita a considerar només la mediació interlingüística, sinó que s'inclou també la mediació relacionada amb la comunicació i l'aprenentatge, així com la mediació social i cultural. Aquest enfocament holístic prové de la rellevància que té en aules cada vegada més diverses, en relació amb la difusió de la metodologia AICLE (aprenentatge integrat de continguts i llengües estrangeres) mitjançant la Llei 4/2018, de la Generalitat, per la qual es regula i promou el plurilingüisme en el sistema educatiu valencià, i perquè la mediació està considerada cada vegada més com a part de tot aprenentatge, però, sobretot, de l'aprenentatge d'idiomes.

Autonomia d'aprenentatge i aprenentatge estratègic

L'autonomia en l'aprenentatge fa referència a la capacitat de responsabilitzar-se de l'aprenentatge propi. D'aquesta manera, l'alumnat autònom desenvolupa l'habilitat de fixar els seus objectius, els continguts i la progressió, gestionant i avaluant tot el procés. A més, implica una reflexió crítica, presa de decisions i acció independent, la qual cosa es tradueix en aprenentatge significatiu, ja que l'alumnat passa a aplicar els seus coneixements a un context més ampli.

Així doncs, l'ensenyament i aprenentatge de llengües a les escoles oficials d'idiomes ha de preveure el desenvolupament de les destreses d'estudi i heurístiques de l'alumnat, així com l'acceptació de la responsabilitat de l'aprenentatge propi:

- simplement com a producte de l'aprenentatge i de l'ensenyament de la llengua, sense cap planificació ni organització especials;
- transferint gradualment la responsabilitat de l'aprenentatge des del professorat a l'alumnat i animant-lo a reflexionar sobre el seu aprenentatge i compartir aquesta experiència amb altres companys i companyes;
- despertant sistemàticament la consciència de l'estudiantat respecte dels processos d'aprenentatge o ensenyament en què participa;

- animant l'alumnat a participar en l'experimentació de diverses opcions metodològiques;
- aconseguint que els aprenents i les aprenents reconeguen el seu estil cognitiu i que desenvolupen consegüentment estratègies d'aprenentatge pròpies.

L'existència d'una mediateca lingüística té una gran importància, ja que prestaria determinats serveis a la comunitat: assessorament del professorat a les persones usuàries per a dissenyar-los un pla de treball autònom i un seguiment periòdic d'aquest pla; una aula d'autoaprenentatge amb material especialment dissenyat per a fomentar l'autoformació de les persones usuàries; tallers d'aprendre a aprendre; accés a programes informatitzats d'autoaprenentatge de llengües; grups de conversa; material de consulta per a mantindre el contacte amb l'aprenentatge de les llengües al llarg de la vida; així com un espai de socialització lingüística.

Aprenentatge mitjançant les noves tecnologies

Les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) aplicades als ensenyaments d'idiomes tenen per objectiu la personalització de l'aprenentatge i el desenvolupament de la competència estratègica i digital, encaminats a l'aprenentatge al llarg de la vida. La implementació didàctica d'aquestes no ha de ser aleatòria, sinó raonada d'acord amb el context concret d'aprenentatge i s'ha de fer tant a l'aula com fora, en les activitats de reforç i ampliació, de manera lúdica a través de la ludificació, de tal manera que es reforce la motivació de l'alumnat. Així mateix, es posarà èmfasi en la possibilitat de comunicació real i aprenentatge col·laboratiu que brinden les TIC a través de blogs, xats i xarxes socials, entre altres. Així es fomentarà l'aprenentatge actiu i l'autonomia.

Avaluació integral

L'avaluació dels alumnes ha de ser vàlida, fiable i viable. És necessari equilibrar l'avaluació de l'aprofitament (centrada en el centre escolar i en l'aprenentatge) i l'avaluació del domini lingüístic (centrada en el món real i en el resultat), tenint en compte tant l'actuació comunicativa com els coneixements lingüístics. Així mateix, els resultats de l'aprenentatge s'han de calibrar en relació amb nivells i criteris definits (referència a un criteri) i les qualificacions i les avaluacions s'han d'assignar segons el nivell en qüestió

(referència a la norma). Per tant, caldrà desenvolupar un enfocament integrat de l'avaluació formativa en relació amb nivells relacionats entre si i les definicions de criteris. A més, caldrà implicar els alumnes en l'autoavaluació referida a descriptors definits de tasques i a aspectes de domini en diversos nivells, així com en l'aplicació d'aquests descriptors en –per exemple– l'avaluació massiva.

Foment de la igualtat i la convivència

L'article 14 de la Constitució Espanyola declara la igualtat de totes les persones "sense que pugui prevaldre cap discriminació per raó de naixença, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social". Per tant, l'ensenyament i aprenentatge de llengües a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana, com a espai d'igualtat i convivència, ha de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de la persona, i dels grups en què s'integra, siguin reals i efectives i per a eliminar els obstacles que n'impedisquen o en dificulten la plenitud, com són els prejudicis.

Per tant, no s'han d'incloure continguts discriminatoris contra les dones per raó de sexe, ni que justifiquen o inciten a la violència sobre la dona, alhora que s'ha de fomentar la igualtat de gènere, educar en els valors i destacar el respecte a la dignitat de la persona i la necessitat d'erradicar la violència sobre la dona.

Així mateix, l'ensenyament i aprenentatge de llengües a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana ha de ser un espai respectuós, no solament plurilingüe i pluricultural, sinó també lliure de tota pressió, agressió o discriminació per motius d'identitat de gènere, expressió de gènere, diversitat sexual i familiar en qualsevol dels vessants o manifestacions.

b) Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge

Seguint la normativa vigent, el Departament de Valencià aplicarà els principis metodològics següents:

- Les classes s'impartiran en l'idioma objecte d'estudi per a garantir una major exposició directa a la llengua del procés d'ensenyament-aprenentatge.

- Les classes s'organitzaran de manera que s'afavorisca la comunicació entre l'alumnat i s'hi fomenti la dinàmica de grup(s) que afavorirà la col·laboració, l'empatia, el respecte i l'interès.
- Els objectius se centren en l'ús efectiu de l'idioma i, per tant, les practiques d'ensenyament i aprenentatge s'orientaran perquè l'alumne hi tinga una participació activa el major temps possible.
- Els distints tipus de competències de comprensió, expressió, interacció, mediació s'integraran dins de tasques comunicatives que en posen en practica una o més d'una. En aquest procés, les competències purament lingüístiques seran només un mer vehicle pera la comunicació.
- Les tasques d'aprenentatge hauran de ser reals o versemblants, la qual cosa suposa que hauran d'estar definides en termes d'acció, tindre una finalitat clara, estar ben contextualitzades i produir un resultat. A més, hauran d'estar enfocades cap a la vida real.
- Fomentarem la competència d'aprendre a aprendre, que té com a objectiu potenciar en l'alumne la capacitat d'autoaprenentatge en un procés de què ha de responsabilitzar-se. En aquest sentit, caldrà desenvolupar en l'alumne, no solament les seues capacitats innates, sinó també estratègies d'aprenentatge adequades per a l'autoformació i actituds positives envers el procés d'ensenyament-aprenentatge.
- Es fomentarà l'ús de les TIC com a mitjans que faciliten l'ensenyament- aprenentatge de llengües, que amplien els límits de la comunicació, que faciliten la pràctica de les diferents destreses, l'intercanvi experiències, l'ús de materials reals i, sobretot, la possibilitat d'autoaprenentatge.

5. Avaluació

a) Criteris d'avaluació dels cursos curriculars i de les proves de certificació

En cursos curriculars

Segons l'article 10 de la resolució de l'Ordre 34/2022, l'alumnat dels cursos conduents a certificació disposarà d'una sola convocatòria per a l'avaluació del curs. L'avaluació del curs serà el resultat de l'avaluació contínua o de progrés amb dues recollides de notes anuals com a mínim en cada activitat de llengua. El departament didàctic podrà fer prova

de final o d'aprofitament en la convocatòria ordinària per a aquell alumnat que no haja superat alguna activitat de llengua en l'avaluació contínua o de progrés.

Pel que fa al curs de C2.1, no conduent a certificació, l'alumnat disposarà de dues convocatòries, una d'ordinària i una d'extraordinària. Els criteris d'avaluació seran els mateixos que en els cursos conduents a certificació.

• **Comprensió de textos orals**

S'elaborarà a partir textos auditius o audiovisuals que tinguen un o dos parlants clarament identificables. Les tasques avaluaran diferents aspectes de la comprensió oral mitjançant diferents tipus d'exercicis. La tipologia de les preguntes podrà ser d'elecció múltiple (*a, b, c*), vertader o fals, relacionar textos breus de temàtica pareguda amb imatges.

• **Comprensió de textos escrits**

Es confeccionarà a partir de textos reals o mínimament adaptats, en llengua estàndard i de contingut clar i senzill. Les tasques avaluaran diferents objectius de comprensió, per la qual cosa podran consistir a resoldre una activitat d'elecció múltiple; indicar si un enunciat és veritable o fals; relacionar textos breus de temàtica pareguda amb titulars breus o frases resum, etc.

• **Producció i coproducció de textos orals.**

Hi haurà dos tipus de tasques, una d'individual (monòleg) i una altra per parelles (diàleg), relacionades amb els objectius i els continguts del curs.

• **Producció i coproducció de textos escrits.**

La prova consta de dos exercicis escrits: un text de creació, amb una extensió aproximada de 90-100 paraules, i un altre d'interacció, d'aproximadament 60-70 paraules.

• **Mediació**

Les activitats de mediació que caldrà dur a terme són de dos tipus: mediació oral i mediació escrita. Tant en un cas com en l'altre, es tracta de transmetre, traslladar, resumir, etc., la informació rellevant d'un text font o d'estímul visual a un interlocutor; o es fa de mediador/a en situacions quotidianes i menys habituals, oralment o per escrit. Cadascuna representa un 50% de la nota de mediació.

En proves de certificació

Pel que fa a les proves de certificació, tal com indica el decret 242/2019, cal basar-se en allò que determina el Reial decret 1/2019, d'11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells B2, C1 i C2.2 (el nivell C2.1 que impartim no condueix a certificació) i a la normativa vigent a la Comunitat Valenciana. La prova és de competència general i conté cinc parts: comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i coproducció de textos orals, producció i coproducció de textos escrits, i mediació lingüística.

Així doncs, segons que assenyala l'Article 3 (Principis generals d'avaluació de certificació) de l'esmentat decret:

1. L'avaluació de certificació tindrà com a finalitat la recollida de dades vàlides i fiables sobre l'actuació dels candidats, l'anàlisi d'aquestes dades i l'emissió d'un judici sobre el nivell de competència d'aquells que permeta, si escau, la certificació oficial de competències en l'ús de l'idioma en els diversos nivells de domini i en les diferents activitats de llengua.

2. Les administracions educatives regularan l'organització de les proves de certificació, que s'elaboraran, administraran i avaluaran segons uns estàndards que en garantisquen la validesa, fiabilitat, viabilitat, equitat, transparència i impacte positiu, així com el dret de l'alumnat a ser avaluat amb plena objectivitat.

Així mateix, quant a l'avaluació de les esmentades proves, l'Article 7 del decret 242/2019 (Avaluació i qualificació de proves de certificació) determina que:

1. Correspon al professorat de les escoles oficials d'idiomes, en els termes que establisquen les respectives administracions educatives, l'avaluació i qualificació de les proves per a l'obtenció dels certificats dels nivells Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2.

2. En l'avaluació i qualificació de les proves de certificació es prendran com a referència els criteris d'avaluació establerts per a cada nivell i activitat de llengua en els currículums que establisquen les administracions educatives per a cada idioma, currículums que hauran d'incloure, en tot cas, el currículum bàsic fixat en l'annex I del Reial decret 1041/2017, de 22 de desembre. Els criteris d'avaluació de les proves seran recollits en la corresponent convocatòria.

En l'avaluació de les proves de competència general, en les parts corresponents a les activitats de producció i coproducció de textos orals, de producció i coproducció de textos escrits, i de mediació, s'establirà una ponderació i valoració per igual dels diversos criteris d'avaluació. En qualsevol cas, no es donarà més pes a uns criteris (per exemple, correcció fonètica, o ortogràfica) que, aïlladament o enfront d'uns altres, no es corresponguen, en general o en els detalls, amb l'actuació esperada del candidat segons la descripció del conjunt dels criteris d'avaluació que es descriuen en el currículum per a cada nivell i activitat de llengua.

3. El procés d'avaluació i qualificació de proves es desenvoluparà segons directrius que assegurin la fiabilitat, l'equitat i la transparència d'aquest procés. Les administracions educatives recolliran aquestes directrius en una guia d'avaluació i qualificació de proves de certificació a fi d'orientar al professorat respectiu en els procediments que hauran de seguir i en les actuacions que, si escau, hagen de realitzar davant qualsevol incidència en l'avaluació i qualificació de proves.

La guia d'avaluació i qualificació de proves de certificació contindrà, entre altres aspectes, les taules, graelles, escales o altres instruments d'avaluació que aplicarà el professorat, en els quals es recolliran els criteris d'avaluació a partir del currículum, amb la seua corresponent ponderació i puntuació, així com les observacions del professorat, en qualsevol sentit, sobre el compliment d'aquests criteris per part dels candidats que pugen resultar pertinents i necessàries per a la justificació de la qualificació atorgada a aquests. En cap cas es realitzaran correccions, observacions, o anotacions, ni qualsevol classe d'indicació o marca, sobre la producció escrita dels candidats.

La guia en què es determinaran els criteris d'avaluació per a aquest curs, serà publicada per la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport.

b) Criteris de qualificació en els cursos curriculars i en les proves de certificació. Ús de rúbriques com a instrument d'avaluació de les activitats de llengua productives.

El Departament de Valencià estableix que en els cursos curriculars hi haurà una avaluació continuada que tindrà caràcter formatiu i estarà integrada en el procés d'ensenyament-aprenentatge. Servirà per a valorar el progrés i les dificultats de l'alumnat i implicarà dues recollides de notes al llarg del curs. La primera recollida suposarà el 30% de la nota final,

la segona el 50% i, finalment, hi haurà un 20% que tindrà en compte les tasques de classe i els deures. Per tal d'obtindre la qualificació d'apte, l'alumnat haurà d'obtenir un mínim del 50% en cada destresa i un 60% de mitjana final de totes les destreses. Les notes s'obtindran, doncs, a partir de les activitats i proves de comprensió de textos orals i escrits; de producció i coproducció de textos orals i escrits i de mediació, oral i escrita.

En proves de certificació, per tal d'obtindre la qualificació d'apte, l'alumnat haurà d'obtenir un mínim del 50% en cada destresa i un 65% de mitjana final de totes les destreses.

Les qualificacions, tant en els cursos curriculars com en les proves de certificació, s'obtindran aplicant les rúbriques de correcció oficials publicades per la Conselleria d'Educació. Els criteris de correcció es troben a l'annex II d'esta programació.

8. Mesures d'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials

Segons el Decret 242/2019, en l'article 18 dedicat a les necessitats específiques de suport educatiu i l'atenció a la diversitat, i la resolució del 20 de setembre de 2021:

1. L'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu degudament acreditades disposarà de les adaptacions curriculars d'accés al currículum que possibilita o facilita el procés educatiu.
2. Les adaptacions curriculars necessàries només poden afectar la metodologia didàctica, les activitats i la prioritització i la temporització dels objectius, així com els elements curriculars d'accés.
3. La conselleria competent en matèria d'educació pot autoritzar per a aquest alumnat la modificació del període de permanència màxim en cada un dels nivells mitjançant l'ampliació del nombre de convocatòries d'exàmens a les quals es poden presentar. En cap cas es pot modificar la durada de cada curs.
4. En la realització de les proves específiques que es convoquen, s'han d'adaptar la durada i les condicions de realització d'aquestes a les característiques de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu. L'alumnat que requereix condicions especials per a la realització de l'avaluació de certificació no està exempt de la realització o l'avaluació de les parts de què conste la prova. No obstant això, la disposició normativa

que regule la prova de certificació pot establir les condicions en què aquest alumnat obté certificats de competències parcials de les parts de la prova que haja superat.

5. No s'estableix un termini d'admissió de sol·licituds per a alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu fora del període establert per la normativa vigent. Per tant, també és necessari sol·licitar adaptacions per a les classes presencials durant la matrícula.

6. L'adaptació de les proves ha de preveure's en l'expedient acadèmic de l'alumnat.

9. Foment de la lectura

El Departament de Valencià de l'EOI de Lliria considera important el foment de la lectura tant en l'àmbit d'aprenentatge de l'alumnat, com per al seu desenvolupament personal. Per tant, es duran a terme pràctiques docents que potencien la lectura com a font d'aprenentatge i com a font de gaudi.

Durant el curs 2024/25 els alumnes de cada nivell rebran la proposta de lectura de dos llibres, amb caràcter obligatori (un proposat pel departament i l'altre de tria lliure).

El professorat indicarà una sèrie d'activitats per dur a terme en cada lectura i donarà orientacions per fer-ne una anàlisi i comentari crític.

D'altra banda, es realitzaran activitats complementàries de foment de la lectura com ara la visita a l'aula de l'escriptora Monica Richart i l'eixida al teatre Micalet a veure la representació "Poseu-me les ulleres" basada en l'obra del poeta Vicent Andrés Estellés.

Pel que fa a la biblioteca del centre, l'alumnat podrà accedir als fons bibliogràfics de l'escola en la seu de Lliria i en la de Bétera.

10. Utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació. Aula virtual

El MERC considera els usuaris i aprenents de llengües principalment com a agents socials, és a dir, com a membres d'una societat que tenen unes tasques a complir. Parlem de tasques en el sentit que es tracta d'accions realitzades per una o més persones que utilitzen estratègicament les seues pròpies competències específiques per tal d'aconseguir un resultat determinat. L'enfocament basat en l'acció, per tant, també té en compte els recursos cognitius, emocionals i volitius i tot el ventall complet de capacitats específiques que els individus apliquen.

Les tecnologies de la informació i la comunicació aplicades als ensenyaments d'idiomes tenen per objectiu la personalització de l'aprenentatge i el desenvolupament de la competència estratègica i digital, encaminats a l'aprenentatge al llarg de tota la vida. La implementació didàctica d'aquestes ha de ser raonada d'acord amb el context concret d'aprenentatge i s'ha de fer tant a l'aula com fora d'ella, en les activitats de reforç i ampliació, de manera lúdica, de tal manera que augmente la motivació de l'alumnat.

L'accés a Internet i la consulta de pàgines web per a treballar les diverses destreses ens ajuden a facilitar i apropar a l'alumnat els continguts. La xarxa és una font inesgotable de continguts: vídeos, notícies, pel·lícules, etc. a través de les quals podem treballar les comprensions orals i escrita, la mediació, l'expressió oral i escrita...

Així mateix, es posarà èmfasi en la possibilitat de comunicació real i aprenentatge col·laboratiu que brinden aquestes tecnologies a través de blocs, xats i xarxes socials, etc. Des del setembre de 2021 el Departament de Valencià compta amb un perfil d'Instagram (@deptval_lliria) per compartir activitats culturals, curiositats lingüístiques, etc. amb l'alumnat i el públic en general.

Enguany, Aules continuarà sent la plataforma digital de referència. Els objectius de la implantació d'aquesta eina són:

1. Fomentar l'aprenentatge autònom i d'autoavaluació de l'alumne a través d'aplicacions en línia específiques per a l'aprenentatge d'idiomes en totes les activitats de llengua.
2. Fer més eficaç la comunicació entre el centre, els professors i l'alumnat i fer més accessibles els continguts de cada nivell.
3. Facilitar i agilitzar la comunicació i la coordinació de continguts entre professors de tots els idiomes, per departament i per nivell.
4. Fomentar l'ús de les TIC disponibles entre el professorat i l'alumnat.
5. Fomentar el rol del professor com a facilitador/mediador.
6. Atreure l'EOI estudiants nadius digitals.

Aules, concretament, "és un lloc web destinat a l'e-learning, desenvolupat per i per a docents, amb vocació d'universalitat, senzilla i accessibilitat des de qualsevol dispositiu. Hi tenen cabuda les aules virtuals destinades a la formació a distància reglada (Formació del

Professorat, Formació Professional Semipresencial, CEEDCV, etc...), espais per complementar les classes presencials de tots els estudis i nivells educatius que inclouen un quadern per al professorat , i entorns col·laboratius que faciliten el treball entre grups de docents i la comunicació interna de claustres, departaments i fins i tot l'Administració de la Conselleria d'Educació.

Qualsevol docent dels centres públics pot crear una aula virtual i començar a treballar-hi. I tot això complint la normativa de protecció de dades, ja que la informació resideix en tot moment a servidors propis de la Generalitat.

Aules està basat en Moodle (versió 3.9.20 actualment), una plataforma de gestió de l'aprenentatge basada en programari lliure utilitzada arreu del món.

11. Activitats culturals complementàries

En l'àmbit de centre, es duran a terme les activitats següents:

- Festa de Nadal el dia 19 de desembre de 2024
- Dia 8 de març el dia 5 de març de 2025

D'altra banda, el Departament de Valencià organitzarà les activitats següents:

- Visita de l'il·lustrador Dani Olmo per a presentar la novel·la gràfica "Al-Azrak. El malson de Jaume I". 7 i 8 d'octubre de 2024.
- Ruta Estellés a València el 5 de febrer de 2025.
- Visita a les aules de l'autora Mònica Richart, els dies 17 i 18 de març de 2025.
- Eixida al teatre Micalet el 27 de novembre de 2024.
- Visita al Trinquet de la Pobla de Vallbona per veure una partida de pilota el 16 d'abril de 2025.

Llíria, 30 d'octubre de 2024

Annex I

Continguts curriculars

Segons el [Decret](#) 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana, els continguts dels nivells de valencià impartits en la nostra EOI el curs 24-25 són els següents:

NIVELL INTERMEDI B2

Els ensenyaments de nivell intermedi B2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a viure de manera independent en llocs on s'utilitza l'idioma; desenvolupar relacions personals i socials, tant cara a cara com a distància a través de mitjans tècnics, amb usuaris d'altres llengües; estudiar en un entorn educatiu preterciari o actuar amb l'eficàcia deguda en un entorn ocupacional en situacions que requerisquen la cooperació i la negociació sobre assumptes de caràcter habitual en aquest entorn.

Per a fer-ho l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb suficient fluïdesa i naturalitat de manera que la comunicació es faça en gran part de les ocasions sense esforç, en situacions tant habituals com, ocasionalment, més específiques i de més complexitat, per a comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits sobre aspectes, tant concrets com, en alguns casos, abstractes, de temes generals o d'interés o del camp d'especialització propis, en una varietat de registres, estils i accents estàndard, i amb un llenguatge que continga estructures variades i, en uns certs àmbits d'interés, també complexes, i un repertori lèxic que incloga expressions idiomàtiques d'ús comú, que permeten apreciar i expressar diversos matisos de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com ocasionalment explícites, dels parlants en textos orals conceptualment i estructuralment elaborats amb una

certa complexitat, sobre temes de caràcter general o dins del camp d'interés o d'especialització propis, articulats a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, i de vegades quan les condicions d'audició presenten una distorsió no significativa.

- Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals clars, detallats i organitzats en funció de la intenció comunicativa, d'una certa extensió, i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu específics, sobre temes diversos d'interés general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estils estàndard i amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un grau d'espontaneïtat, fluïdesa i correcció que li permeta comunicar-se amb eficàcia tot i que encara puga cometre errors esporàdics que provoquen la incomprensió, dels quals sol ser conscient i que pot corregir.
- Comprendre amb prou facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds de l'autor, tant explícites com, en ocasions, implícites, en textos escrits conceptualment i estructuralment elaborats amb una certa complexitat, sobre temes diversos d'interés general, personal o dins del camp d'especialització propi, en alguna varietat estàndard de la llengua i que continguin expressions idiomàtiques d'ús comú, sempre que en puga rellegir les seccions difícils.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits d'una certa extensió, ben organitzats, en funció de la intenció comunicativa, sobre una àmplia sèrie de temes generals, d'interés personal o relacionats amb el camp d'especialització propi, utilitzant apropiadament una gamma variada de recursos lingüístics propis de la llengua escrita, i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa.
- Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions tant habituals com més específiques i, de vegades, de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional.

GRAMÀTICA

Oració

- Estructura de l'oració simple: declarativa afirmativa i negativa; interrogativa, exclamativa, imperativa.
- Modificacions de l'estructura de l'oració simple: variants dialectals.
- Oració complexa.

Coordinació: oracions copulatives, juxtaposades, adversatives distributives.

Subordinació: oracions substantives, adjectives de relatiu, substantives de relatiu, subordinades adverbials.

- Conjuncions i altres connectors.
- Complementos pronominalitzats per pronoms clítics i proclítics: ordre i combinacions.
- Concordances: subjecte i verb en oracions passives pronominals i amb substantiu col·lectiu com a subjecte.

Nom

- SN: constituents.
- Morfologia del substantiu: gènere i nombre. Substantius variables i invariables, epicens.
- Canvis de significat segons el gènere.
- Gènere i nombre del substantiu en paraules compostes.

Pronom

- Pronoms personals forts. Formes de cortesia. Pronoms de tercera persona referits a coses.
- Ús de *jo / mi / tu* darrere de preposició. Pronoms reflexius.
- Presència o absència del pronom personal tònic.

- Pronoms febles. Morfologia i col·locació.
- Posicions i funcions dels pronoms febles. Pronom *en* en funció de CN. Pronoms *en*, *hi* en funció de complement predicatiu i de complement circumstancial.
- Combinacions binàries de pronoms segons el registre.
- Pronoms relatius. Invariables i variables. Relatiu possessiu. Relatiu neutre.
- Construccions de relatiu sintètiques i analítiques.
- Determinants com a pronoms.
- Pronoms interrogatius i exclamatius.
- Apostrofació (elisió vocàlica) en combinacions de pronoms febles de CD i CI.

Article

- Ús dels articles definit i indefinit.
- Article neutre. Forma i usos més corrents de l'article amb valor neutre. Valor abstractiu i construccions alternatives.
- Absència de l'article: infinitius, dies de la setmana, conjunció *que* i enumeracions.
- Apostrofació i contracció de *de*, *la* i *el*. Excepcions bàsiques.

Adjectiu

- Morfologia de l'adjectiu: gènere, nombre i grau. Concordança entre adjectiu i substantiu.
- Restriccions de posició i seqüències.
- Modalitats de concordança entre adjectiu i substantiu.
- Adjectius possessius: formes tòniques i àtones. Posposició del possessiu. Usos abusius.
- Demonstratius. Demonstratiu posposat.
- Numerals: ordinals i partitius. Abreviatures dels ordinals.

- Adjectius indefinits. Distinció entre *res*, *gens* i *cap*.

Verb

- Formes impersonals del verb: infinitiu, gerundi i participi regulars i irregulars.
- Gerundi d'anterioritat i de simultaneïtat. Altres usos adverbials i adjectivals del gerundi. Concordança del participi del perfect d'indicatiu amb el pronom de CD.
- Conjugació regular i irregular.
- Present històric.
- Expressió de passat: passat simple, plusquamperfet d'indicatiu, perfect de subjuntiu, imperfect de subjuntiu, plusquamperfet de subjuntiu, passat anterior, passat anterior perifràstic.
- Expressió de futur: futur perfect, condicional, condicional compost.
- Aspecte. Perfectiu: passat simple, perfect de subjuntiu, plusquamperfet d'indicatiu i futur perfect.
- Imperatiu. Ús en ordres i prohibicions afirmatives i negatives.
- Variants dialectals i de registre en la morfologia verbal.
- Perífrasis verbals i les altres seqüències verbals o construccions equivalents.
Necessitat: *caldre + que + present de subjuntiu*; *caldre + que + imperfect de subjuntiu*; pronom personal + *caldre + infinitiu*. Obligació: *hauria d'haver + participi*; *hauria hagut de + infinitiu*. Permís: *fer res* (condicional) + *que + imperfect de subjuntiu*; condicional. Possibilitat: *potser que + subjuntiu*; *potser, a la millor, a veure si + indicatiu*. Voluntat: *voler + que + present de subjuntiu*; *voler + que + imperfect de subjuntiu*; *decidir... (de) + infinitiu*.
- Perífrasis correctes i incorrectes: variants formals, dialectals i de registre. Verbs performatius. *Anar* (imperfect d'indicatiu) *a + infinitiu*. Iteratiu: *re + V*.
- Veu activa i veu passiva. Passiva perifràstica amb el verb *ser*. Limitacions de l'oració passiva i ús de l'oració passiva reflexiva.
- Modalització verbal: ús de la morfologia verbal com a expressió de la subjectivitat.

Adverbi

- Adverbis: tipus d'adverbis i locucions adverbials: de temps, de lloc, de manera, de grau, d'afirmació, de dubte, de simultaneïtat, de direcció, d'unicitat.
- Posició dels adverbis en *-ment* dins del sintagma adverbial.
- Modificació del sintagma adverbial (*exactament, més o menys, només, justament, precisament...*)
- Particularitats dialectals dels adverbis.

Preposició

- Estructura del sintagma preposicional.
- Formes simples i compostes.
- Locucions preposicionals.
- Usos conflictius d'algunes preposicions en l'expressió de l'espai i el temps.
- Funcions de les preposicions i de les locucions preposicionals.
- Canvi i caiguda de preposicions.

DISCURS

Adequació

- Tipologia textual: adaptació al format requerit.
- Registre en funció del destinatari, propòsit i situació. • Rellevància del contingut i compliment de la tasca.
- Fórmules i girs propis de la comunicació requerida.

Coherència i cohesió

- Organització de la informació i de les idees: introducció, desenvolupament i conclusió.

- Concordança en l'ús dels temps verbals.
- Ús de connectors discursius, d'altres mecanismes d'interconnexió i dels signes de puntuació.
- Manteniment del tema.
- Entonació en el discurs oral.
- Connectors: sumatius (*així mateix, a més a més, de la mateixa manera...*), contraargumentatius (*al contrari, ara bé, tanmateix, no obstant això...*), justificatius (*a causa de / que, a fi que / de, atés que...*).
- Consecutius (*de manera que, en / com a conseqüència, la finalitat del qual...*).
- Fórmules d'ordenació del text: d'iniciació (*el motiu d'aquesta carta..., em dirigisc a vosté...*); de seqüenciació temporal (*per a començar, en primer lloc, d'altra banda, a continuació, en darrer lloc, i per a acabar*); de digressió (*per cert, a propòsit de, no oblidem que...*); per a reprendre el tema (*com deia, així doncs, doncs bé...*); de reformulació (*dit d'una altra manera, millor dit...*); de recapitulació (*resumint, en poques paraules, en síntesi, al cap i a la fi...*).
- Concordança verbal i nominal.
- Ús dels signes de puntuació.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Distinció entre el lèxic formal i informal.
- Cultismes i neologismes.
- Famílies lèxiques i relacions entre paraules.
- Mots crossa.

Significat

- Locucions i frases fetes d'ús habitual.
- Precisió lèxica i genuïnitat en el vocabulari habitual.

- Polisèmia i homonímia.
- Interferències lèxiques: barbarismes i falsos amics.
- Reconeixement de recursos del llenguatge: comparació, metàfora i metonímia.
- Sinonímia i antonímia.

Formació de paraules

- Composició: aspectes generals. Tipus de compostos.
- Canvis de categoria gramatical: nominalització.
- Acrònims i sigles.
- Onomatopeies.
- Abreviatures.

Derivació de paraules

- Derivació: aspectes generals. Prefixos i sufixos.
- Valor apreciatiu dels sufixos.
- Canvis de categoria gramatical, ortogràfics i d'accentuació.
- Flexió de les paraules derivades.

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Models d'entonació emfàtica: casos generals.
- Ritme, pausa i ordre dels elements del discurs.
- Distinció i articulació dels fonemes vocàlics en diferents posicions. Vocals en contacte: elisions i altres fenòmens de fonètica sintàctica.
- Distinció i articulació dels fonemes consonàntics simples i dels grups consonàntics.

- Processos fonològics: ensordiment (*fred, demagog, aljub*), sonorització (*els autors*), assimilació (*tanmateix*), elisió (*una hora*), palatalització (*al llarg*), nasalització (*entendre*), emmudiment de consonant en posició interior (*diners*).
- Patrons tonals d'elements lèxics i de l'oració.

Ortografia

- Diftongació i hiat.
- Diftongs decreixents i creixents (pronunciació de les formes verbals en present acabades en – *iar*, pronunciació de les formes rizotòniques de l'imperfet d'indicatiu).
- Combinacions de fonemes i sons vocàlics. Triftongs.
- Confusió de vocals *a/e*, *o/u*; alternança vocàlica en els verbs (*llegir/lliges, vulgues/volgueres*).
- Sí·labes tòniques, sí·labes àtones i accentuació gràfica: casos generals. Tonicitat de les paraules amb accent gràfic i sense.
- Accentuació de paraules cultes i de préstecs.
- Dièresi: usos i casos especials.
- Consonants i grups consonàntics: *b, v, l, l·l, ll, h, s, ss, c, ç, z, j, g, tj, tg, x, tx, ig*.
- Geminació en les grafies *mm, nn, dd, l·l, ll* i *pp* (*imminent, connexió, additiu, il·lustrar, Bellloc, caplà*); grafies dobles amb sons diferents (*suggestió, accedir*); geminació en altres contactes consonàntics (*bitllet, setmana, cotna*); emmudiment i sensibilització de sons consonàntics (*amb, camp, dalt, ment; ment, amb elles*); emmudiment de la -s en plurals acabats en -x (*apèndixs*).
- Alteracions ortogràfiques en el substantiu, l'adjectiu i el verb: *j/g, g; ç/c, c; c/q, q*.
- Variació consonàntica en paraules pseudoderivades: *moviment/mòbil*.
- Vocalisme i consonantisme dels dialectes: casos generals.
- Apostrofació. Contracció. Usos i casos especials (sigles, diftongs, paraules estrangeres, formes col·loquials, topònims...).
- Ús del guionet en paraules compostes.

- Convencions: majúscules i minúscules.
- Abreviatures, sigles i símbols més usuals.
- Signes de puntuació: punt, coma, punt i coma, dos punts, punts suspensius i parèntesi.

NIVELL AVANÇAT C1

Els ensenyaments de nivell avançat C1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a actuar amb flexibilitat i precisió, sense esforç aparent i superant fàcilment les mancances lingüístiques mitjançant estratègies de compensació, en tot tipus de situacions en els àmbits personal i públic, per a dur a terme estudis a nivell terciari o participar amb seguretat en seminaris o en projectes d'investigació complexos en l'àmbit acadèmic, o comunicar-se eficaçment en activitats específiques en l'entorn professional.

Per a fer-ho, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una gran facilitat, flexibilitat, eficàcia i precisió per a comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i estructuralment complexos, precisos i detallats, sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes de caràcter general o especialitzat, fins i tot fora del camp d'especialització propi, en diverses varietats de la llengua, i amb estructures variades i complexes i un ampli repertori lèxic que incloga expressions especialitzades, idiomàtiques i col·loquials i que permeta apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C1, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre, independentment del canal i fins i tot en males condicions acústiques, la intenció i el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en una gamma àmplia de textos orals extensos, precisos i detallats, i en una varietat

d'accents, registres i estils, fins i tot quan la velocitat d'articulació siga alta i les relacions conceptuals no estiguen assenyalades explícitament, sempre que en pugua confirmar alguns detalls, especialment si no està familiaritzat amb l'accent.

- Produir i coproduir, amb fluïdesa, espontaneïtat i quasi sense esforç, i independentment del canal, una gamma àmplia de textos orals extensos, clars i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, en diversos registres, i amb una entonació i accent adequats a l'expressió de matisos de significat, mostrant domini d'una gamma àmplia de recursos lingüístics, de les estratègies discursives i interaccionals i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que pugua tindre per a expressar el que vol dir, i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa.

- Comprendre amb tot detall la intenció i el sentit general, la informació important, les idees principals, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels autors, tant implícites com explícites, en una gamma àmplia de textos escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, fins i tot sobre temes fora del seu camp d'especialització, identificant-hi les diferències d'estil i registre, sempre que en pugua rellegir les seccions difícils.

- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits extensos i detallats, ben estructurats i ajustats als diversos àmbits d'actuació, sobre temes complexos en aquests àmbits, destacant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió i defensant els seus punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, i acabant amb una conclusió apropiada, utilitzant per a fer-ho, de manera correcta i consistent, estructures gramaticals i convencions ortogràfiques, de puntuació i de presentació del text complexes, mostrant control de mecanismes complexos de cohesió, i un domini d'un lèxic ampli que li permeta expressar matisos de significat que incloguen la ironia, l'humor i la càrrega afectiva.

- Mitjançar amb eficàcia entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, traslladant amb flexibilitat, correcció i eficàcia tant informació com opinions, implícites o explícites, contingudes en una gamma àmplia de textos orals o escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, identificant-hi i reflectint-hi amb la màxima exactitud

possible les diferències d'estil i registre, i utilitzant els recursos lingüístics i les estratègies discursives i de compensació per a minimitzar les dificultats ocasionals que puga tindre.

GRAMÀTICA

Oració

- Oracions i estil: ordre lògic de l'oració (subjecte, verb i complements) i facilitat de lectura. Discurs cohesionat o discurs segmentat. Economia del llenguatge.
- Conjuncions. Funcions de connexió intraoracional o interoracional. Dins de les interoracionals, conjuncions de coordinació o de subordinació.
- Conjuncions de coordinació: copulatives, disjuntives, distributives i adversatives. Observacions sobre les conjuncions de coordinació: copulatives (*i, ni*), disjuntives (*o*), distributives (apareixen encapçalant tots els elements coordinats: *sigua blanc o sigua negre*) i adversatives (diferència entre *mentre que* i l'adverbi *mentre*, i entre *sinó* i *si no*).
- Conjuncions de subordinació: completives, condicionals, concessives, causals, finals, consecutives, temporals, modals i comparatives. Observacions sobre les conjuncions de subordinació: la no-elisió de la conjunció *que* (*Demaneu als alumnes que entren ordenats*), formes condicionals impròpies (**Com no vages, voràs. *D'haver-ho sabut, no estaria ací*), quant a les concessives, *tot i que* s'usa amb l'indicatiu; en les causals, cal evitar la conjunció *doncs* (*no he vingut perquè no he pogut*); en les finals, cal utilitzar el *perquè* en oracions afirmatives (*vinc perquè m'ho expliques*), i en les comparatives, cal utilitzar *com* i no *quan* (*com més sucre, més dolç*).
- Tipus d'oracions coordinades i subordinades, que es corresponen amb els tipus de conjuncions suara esmentats.

Nom

- Derivació.

- Flexió de gènere i nombre del substantiu. Alternança -e, -o, -u/a (*pediatre/a, ateu/ a*). Substantius abstractes acabats en -or (*amargor*).
- Comparació amb altres llengües (*els afores, el deute*).
- Casos especials de flexió de nombre (*sofà-sofàs*), plurals invariables (*els llapis, els dimarts*) i plurals gràfics (*les falçs, els apèndixs*).
- Noms de doble gènere amb significat diferent (*canal, còlera*), gènere en noms femenins d'animals (*cadenera mascle, cadenera femella*).
- Noms de professions.
- Denominacions genèriques de plural.

Pronom

- Pronoms relatius. Remarques sobre l'ús dels pronoms relatius: sense antecedent, *que* àton, pronom relatiu tònic (*de qui / del qual, amb qui / amb la qual, en què / en el qual, a què / a la qual, amb què / amb el qual*), relatiu adverbial (*on / en què / en la qual, per on / pels quals*), relatiu neutre (*la qual cosa / cosa que*) i relatiu possessiu (*els fills dels quals / l'autoritat moral de la qual*).
  - Pronoms interrogatius i exclamatius. Remarques sobre l'ús dels interrogatius: *què, qui, on, com, quan, quant*. Adjectiu interrogatiu (*Quina cosa fas?; Per quina raó ho has fet?; A quin lloc vas?*). Remarques sobre l'ús dels exclamatius. Exclamatiu *quin, quina, quins, quines*. Exclamatiu *quant, quanta, quants, quantes*. Exclamatiu *que* (*que bo, que verd*). Exclamatiu *com* (*Com juga de bé, la teua filla!*).
- Remarques: aparició de la conjunció *que* (*Quin fred que fa!*), quan s'accentua *què* (*Em va preguntar què volies, que on aneu?*), usos de *per què, per a què* i *perquè* (*Vinc perquè m'expliques per què estàs enfadat*).
- Pronoms demostratius. Formes i usos en relació amb l'espai (*aquest, aqueix/eixe, aquell*).
  - Pronoms possessius. Ús i abús dels possessius. Possessius referits a inanimats. Relatiu possessiu.
  - Pronoms indefinits (*algú i ningú*).

- Pronoms personals forts i observacions d'ús: usos de *vós*, de *vosté* i de *vosaltres*, la forma *nos* (*Nos, Jaume I*), usos de *jo* i de *mi*, usos incorrectes d'*ell* i *ella* per a objectes inanimats.

- Pronoms febles. Variants morfològiques segons la posició: proclítics, enclítics, formes reforçades elidides, reduïdes i plenes (*em dic Pau, m'agrada molt, convida'm a café, no puc quedar-me*). Totes les formes d'un pronom.

Remarques sobre usos acceptats o inadequats dels pronoms. Combinacions de dos o de tres pronoms febles.

Remarques sobre la forma dels pronoms febles en combinació.

Taula de combinacions binàries de pronoms febles. Classificació dels pronoms febles segons la funció. Observacions sobre el subjecte i el complement del nom: *Hui no n'ha faltat cap (d'alumne); Carme n'és la presidenta (de l'associació)*.

Remarques sobre el complement directe: participi concordat, casos en què el pronom *ho* substitueix un complement directe.

Remarques sobre el complement indirecte: *li, els* i combinacions. Combinació del complement directe i indirecte: formes *li* i *hi* (*l'hi compra / li'l compra, la hi compra / li la compra*).

Remarques sobre l'atribut.

Remarques sobre el complement de règim verbal. Complement circumstancial. Complement predicatiu. Verbs pronominals.

Remarques sobre els usos pleonàstics dels pronoms febles: *en* i *hi* quan són gramaticalment necessaris, usos pleonàstics admesos (duplicació pronominal) i no admesos.

- Precisió en l'ús dels pronoms febles quant a la forma i a la funció (*se celebra*).

Article

- Ús de l'article davant de l'infinitiu.

- Presència i absència de l'article (*parar taula, vindrà dimecres*).

- Apostrofació incorrecta davant de *i / u* àtones.

- Quantificadors. Numerals i quantitius. Diferència entre *nombre* i *número*. Nombres romans. Nombres cardinals i ordinals, amb remarques avançades. Partitius: fraccions

i decimals. Multiplicatius (*quàdruple, sèptuple*). Col·lectius (*tern/terna, qüern, centenar*). Quantitatius variables (*molt, tant*) i invariables (*prou, gens*), locucions quantitatives (*un muntó de, un cabàs, gota de*). Indefinits (*un, cadascun*). Remarques sobre quantitatius (*gens, cap i res; qualssevol; tothom; mateix*).

- Ús i abús dels possessius. Possessius referits a elements inanimats.
- Inadequació de l'article neutre. Modismes que tenen interferències amb l'article neutre *lo*. Alternatives a l'ús del *lo (construcció *al + més + adverbí + possible*).

Adjectiu

- Flexió de gènere i nombre. Casos de terminacions amb hiat o diftong creixent (*promiscu- promíscua, inic-iniqua*). Casos que difereixen del castellà (*verd-verda, rude-ruda, bon dia*). *Pluralia tantum* (*les ulleres, els escacs, les postres*).
- Remarques i casos difícils (*comú-comuna, covard-covarda*).
- Col·locació de l'adjectiu respecte del substantiu (*home pobre-pobre home, vella amiga-amiga vella*).
- Adjectiu qualificatiu.
- Terminacions dels adjectius i adjectius invariables.
- Concordança de l'adjectiu amb el nom.
- Adjectius possessius.
- Demonstratius i indefinits.
- Estructures fraseològiques amb quantitatius (*tant se val, tant me fa*). • Numerals cardinals, ordinals i partitius.

Verb

- Conjugacions (primera, segona i tercera).
- Verbs regulars i irregulars.
- Variació diatòpica de les desinències (*parle, parlo, parl, parli*).

- Velarització dels verbs de la segona conjugació (*córrega, visca*). Velaritzacions incorrectes com la del gerundi i els incoatius (*cresquen, visca*).
- Tercera conjugació. Incoatius i remarques: verbs incoatius amb models diferents segons la varietat dialectal, quines són les formes estàndard (*llegir, llija/llegesca/llegeixi*). Canvi de sentit dels verbs *acudir* i *luir* segons el model de conjugació (*el sol llu, llueix molt el vestit*). Altres remarques com la incorrecció de la inflexió incoativa dels verbs de la segona conjugació acabats en *-batre, -córrer, -fondre, -cloure, -metre, -cebre, -rompre*.
- Formes no personals: infinitiu, participi i gerundi. Remarques sobre l'infinitiu: confusió col·loquial d'alguns infinitius de la segona conjugació amb formes de la tercera conjugació per interferència amb altres llengües (*batre, combatre, córrer, fondre, concloure, rompre*). Usos de *ser* i d'èsser (*els éssers vius*). Valor imperatiu de l'infinitiu si va precedit de la preposició *a* (*A callar!*). Remarques sobre el gerundi: terminacions *-ant, -ent, -int*; incorrecció de la velarització del gerundi (**correguent, *ploguent*); gerundi del verb *ser* (*sent*); distinció entre l'adverbi *corrents*, el gerundi *corrent* i l'adjectiu *corrent*; incorrecció del gerundi de posterioritat o de conseqüència (*va caure de la bicicleta i es va trencar un braç*); incorrecció del gerundi equivalent a una proposició específica de relatiu, i l'ús administratiu (*va intervindre el director i va cloure la sessió*). Remarques sobre l'ús del participi: terminacions *-at, ut, -it* amb les flexions *-da, -ts, -des*. Participis irregulars de les terminacions *-t, -s, -st, -ert* (*remés, remesa, remesos, remeses*); participis dobles *-it / -ert* (*oferit, ofert*). Verbs amb dues formes admissibles de participi (*rist, rigut*), que en alguns casos tenen significats diferents (*cuit, cogut*). Participi de *ser* (*estat i sigut*).
- Imperatiu. Formació (segona persona del singular i del plural amb l'indicatiu o amb el subjuntiu). Formes negatives de l'imperatiu, formades amb el subjuntiu. Absència de valor d'imperatiu de l'infinitiu excepte precedit per *a*. Imperatius irregulars (*pugues, sàpies, veges, vulgues, fes, dus, dis, digues, tingues, tin, està-te, estem-nos, esteu-vos*; però *estigues, estiguem, estigueu*).
- Usos de *ser* i *estar*.
- Perífrasis verbals: obligació (*haver de* + infinitiu, *caldre que* + subjuntiu), probabilitat (*deure* + infinitiu) i imminència (*estar a punt de* + infinitiu).
- Correlació dels temps verbals (*si hagueres vingut, hauries estat molt a gust*).

Adverbi

- Definició de la categoria adverbial.
- Adverbis de manera, de lloc, de temps, de quantitat, d'afirmació, de negació i de dubte.
- Adverbis acabats en *-ment*
- Ús de dos adverbis o més acabats en *-ment* (*caminava tranquil·lament i lentament; caminava tranquil·lament i lenta*).
- Usos de *bé, malament, ben* i *mal* (*ho has fet malament; això està ben fet*)
- Preferència d'ús de les formes adverbials genuïnes (*a poc a poc, com a màxim, a tot estirar*).
- Distinció d'*amunt* i *avall, dalt* i *baix; dins, fora, endins, enfora*.
- Coneixement de les formes temporals genuïnes *adés, l'endemà, despús-ahir* o *abans-d'ahir*.
- Usos genuïns de *res, cap, gens, mai, ningú, enlloc, tampoc* per a contextos interrogatius, condicionals (*has fet res?, n'has comprat cap?*) o negatius (*no he fet res, no n'he comprat cap*). Doble negació (*què t'ha passat? No res, tampoc no ho sé*).
- Conjugació en indicatiu dels adverbis de dubte (*potser vindrà tard, tal vegada no ho entén, tal volta caldrà explicar-li-ho*).

Preposició

- Definició morfològica, sintàctica i semàntica de la categoria.
- Complements possibles d'una preposició: nom o sintagma nominal, pronom, oració d'infinitiu, oració finita (*no sé per què ho dius*), adverbi, adjectiu o sintagma adjectival.
- Preposicions àtones: *a, de, en, amb, per*. Preposicions compostes *des de, per a, fins a, cap a, com a*. Preposició *amb* en contextos formals.
- Significat més concret de les preposicions tòniques.
- Locucions preposicionals (*a través de, en contra de, a causa de*) i preposicions habilitades (*via telemàtica, dins l'armari*).

- Usos i funcions de les preposicions àtones. Preposicions *a* i *en*. Preposició *amb*. Preposició *de*. Usos de *per* i *per a*. Canvi i caiguda de les preposicions àtones. Coordinació de preposicions (*ho farem amb ells o sense ells*).
- Usos i funcions de les preposicions compostes. Preposició *cap a*. Preposicions *des de* i *fins a*. Preposició *com a*.
- Ús de les preposicions amb els indefinits: preposició partitiva *de* (*res de nou*).
- Usos i funcions d'altres preposicions: *barata, contra, entre, sense, segons, sobre i sota, vora, ultra; vers, envers i devers*.
- Locucions prepositives: *a causa de, a força de, a còpia de, en compte de, enmig de*.

DISCURS

- Propietats textuais. Elaboració de textos adequats al context mitjançant l'aplicació de certs mecanismes complexos de cohesió i d'adequació textual.
- Procés d'escriptura: planificació, elaboració i revisió.

Adequació

- Registres i àmbits d'ús.
- Seqüències textuais, tipologies textuais i gèneres o motles textuais.
- Elements paratextuals.
- Convencions tipogràfiques (escriptura a mà i amb l'ordinador), majúscules i minúscules (funció demarcativa o distintiva), abreviatures, sigles i símbols.
- Entonació i comunicació no verbal.
- Registres i varietats lingüístiques: històrica, geogràfica, social i funcional.

Coherència i cohesió

- Parts del text (introducció, desenvolupament i conclusió).

- Paràgraf: estructura, característiques d'un paràgraf ben construït, tipus de paràgraf (problema- solució, causa-conseqüència, enumeració, etc.).
- Usos lèxics figurats: comparació, analogia, metàfora, metonímia, sinècdoque.
- Connectors. Funció de connexió. Denominació de connector d'acord amb tres nivells: connexió oracional, organització textual i marcació pragmàtica.
- Categories lèxiques dels connectors: conjuncions (elements prototípics), connectors parentètics, interjeccions, connectors lèxics i altres (connectors gràfics o paralingüístics).
- Quatre significats bàsics de la connexió: addició, disjunció, contrast (adversatives i concessives) i conseqüència (finalitat, causalitat, condicionalitat).
- Domini d'un ventall ric de connectors de tots els tipus i dels tres nivells.
- Remarques principals sobre alguns connectors. Connectors de causa i conseqüència (ús genuí de *doncs*, connectors incorrectes: **degut a*, **com...*). Connectors de contrast: adversatius i concessius (usos genuïns de *però*, calcs del castellà com ara **per molt que*, ús apropiat d'*altrament*). Connectors comparatius i condicionals (*posat que*, *mentre que*, *sempre que*) i altres casos proclius a la interferència (*a poc a poc*, *quant a*, *al cap i a la fi*).
- Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència i de sentit. Progressió temàtica. Isotopies.
- Signes de puntuació. Regles d'ús de tots els signes.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Lèxic, terminologia i neologia propis de les situacions comunicatives i dels continguts temàtics del nivell.
- Expressions idiomàtiques i enunciats fraseològics d'ús freqüent: frases fetes, locucions i refranys.

- Variació lèxica i precisió en l'ús del vocabulari. Selecció, distinció i ús adequat d'acord amb el context comunicatiu del lèxic normatiu, formes genuïnes, dialectalismes, vulgarismes, barbarismes, neologismes i manlleus.

Significat

- Sinonímia.
- Antonímia.
- Hiponímia.
- Hiperonímia.
- Polisèmia.
- Lèxic i registre. Terminologia d'especialitat (cultismes), vocabulari estàndard, col·loquialismes i vulgarismes.
- Significat i discurs: isotopies, metàfora, ironia i modalització.

Formació de paraules

- Composició.
- Habilitació.
- Neologismes: barbarismes i manlleus. Distinció entre barbarismes, manlleus, neologismes i vulgarismes.
- Locucions i frases fetes.
- Mots patrimonials i cultes.
- Derivació.

Derivació de paraules

- Mecanismes de formació de lèxic: derivació (lema + afix), composició (lexema + lexema), habilitació (lexema) i altres (neologismes, cultismes i manlleus).
- Derivació: prefixos, infixos i sufixos.

- Prefixos: prefix + lexema. Els que no modifiquen el significat (*arredonir*) i els que el modifiquen substancialment (*asexual*).
- Sufixos: lema + sufix. Procediment de creació de derivats com ara el femení (*francesa*), el plural (*despatxos*), noms (*ferrer*), adjectius (*ferrós*), verbs (*homogeneïtzar*), adverbis (*ràpidament*), diminutius (*polsim*) o augmentatius (*peuot*).
- Infixos: lexema + infix + sufix. Afegiment d'un matís diferent (*ferrer, ferreria, ferreter, ferreteria*).
- Parasíntesi: prefix + lexema + sufix / prefix + lexema + infix + sufix. Creació de verbs i, a partir d'això, creació d'adjectius, substantius o adverbis (*anivellar, anivellat, anivellament*).

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Síl·laba, diftong, hiat.
- Pronunciació estàndard de vocals i consonants.
- Fenòmens de contacte vocàlic i consonàntic. Ensordiment (*pedagog, verd, tub*), sonoritzacions (*els homes*), assimilacions (*setmana*), palatalitzacions (*el lleó*).
- Alternança vocàlica en els verbs (*culla/collira*).
- Emmudiment de consonant en posició interior (*prendre, diners, arbre*).
- Vocalisme tònic i àton (pronoms *ho*).
- Accent obert o tancat de la *e* / *o* i usos excepcionals més comuns (*església, fórmula, Dènia, però, València*).
- Pronunciació que evite assimilacions, dissimilacions i metàtesis no recomanables en registres formals (*ganivet, quaranta, ametla, cridar*).
- Casos de relaxació fonètica impropis dels àmbits formals (*olorar, nervi, deixar*).
- Supressió o addició impròpies de l'àmbit formal (*paciència, vesprada, anàvem, premi*).

- Paraules que col·loquialment es pronuncien canviant una vocal (*obrir, queixal, escoltar*).
- Modificacions de les consonants impròpies de l'estàndard (*distingir, literatura, qualsevol*).
- Consonantisme: sibilants.
- Consonantisme: ròtiques i laterals.
- Oclusives (no-distinció en la pronunciació de l'oclusiva bilabial sonora i la fricativa labiodental sonora).
- Prepalatals (fricatives/africades, sordes/sonores).
- Pronunciació que evite la iodització de la palatal lateral.

Ortografia

- Accentuació i dièresi. Accent obert i tancat. Accent diacrític. Accentuació dels mots compostos i derivats (*políticoeconòmic, pèl-roig*). Accent en cultismes (en paraules provinents del llatí) i en manlleus (adaptats o no adaptats). Domini de les regles d'ús i estalvi de la dièresi. Accentuació coherent de la *e* (*francés-francès, conèixerconéixer*).
- Apostrofació i contracció. Normes i remarques de l'apostrofació (*la una, la esse, la ira, l'11*).

Regles avançades com els casos dels parònims (*banyat-banya't*) i les contraccions entre l'article i *a, de, per i ca*.

- Pseudoderivats (*món-mundial, home-humà, corba-curvilini*).
- Consonantisme: alveolars. Regles ortogràfiques avançades: *-issar, -isar, -itzar* (*aferrissar-se, matisar, protagonitzar*), usos de *-tz-* (*Natzaret*), usos excepcionals de la *z* (*trapezi*), paraules amb vocal + *si* (*anàlisi, oasi*). Flexió de les paraules acabades amb *-s* (*pis-pisos*), terminacions *-gressió, -pressió, -missió*; compostos derivats amb *s/ss* (*aerosol, pressentir, assenyalar*). Distinció d'homòfons (*cent-sent*) i de parònims (*casa-caça; cinc-zinc*).
- Consonantisme: laterals i nasals. Regles avançades d'ortografia. Geminació *l·l* en paraules començades per *al-, col- gal-, il-, mil-, sil-* + *l* (*il·legal, síl·laba*) i en les

acabades en *-el·la, -il·la* (*tessel·la, til·la*). Derivació amb *l·l* de paraules amb *l* o *ll* (*metàl·lic*). Usos diferents d'altres llengües (*simfonia, Alemanya*), escriptura dels grups *-mpt-, -mpc-, -mt-, -nt-, -mn-* (*assumepte, exempció, compte, comte, conte*). Homòfons i parònims de les nasals (*també / tan bé*).

- Consonantisme: ròtiques i la *h*. Cultismes (*derogar*). Regles generals de la grafia *h*: usos diferenciats (*coet, orxata, harmonia*). Cultismes (*hèlix, hemorràgia*)
- Cultismes amb *l* inicial o amb *l·l* (*lingüista, cèl·lula*).
- Oclusives. En posició final de síl·laba (*apte, sobte*) i en posició final de paraula (*mag, zig-zag*). Absència de la vocal de suport en les oclusives a final de paraula (*immund*). Terminacions com ara *-etud, -itud, -leg* i les altres excepcions a la regla general. Homòfons i parònims diversos amb oclusives (*cub-cup, quan-quant, tantant*).
- Regles avançades de la grafia *b/v* usos contrastius amb altres llengües (*arribar, rebentar, gravar*) i usos excepcionals (*tramvia, circumval·lació*). Homòfons i parònims (*abans-avanç, abís-avís*).
- Prepalatals (fricatives/africades, sordes/sonores).
- Palatals. Regles d'ortografia avançades. Escriptura dels verbs amb *-tjar i -jar* (*viatjar, manejar*). Ortografia excepcional de *j + e* (*injecció, jeroglífic*). Diversos valors de la grafia *x*, com els casos en què no són palatals (*taxa, examen*) i l'ortografia de la *x* a l'inici de paraules (*Xàtiva, xilòfon*); casos confusos de grafies palatals oclusives (*distingir, burgés*).
- Ortografia vocàlica contrastiva amb altres llengües (*avorrir-se, afaitar, metre, línia*)
- Separació de paraules per síl·labes tenint en compte les geminacions (*in-nocent, cot-na*), els dígrafs i els elements d'un compost (*ben-estar*).
- Usos del guionet. Guionet i absència de guionet en paraules compostes.
- Modificacions de la forma del pronom feble segons la posició (*porta'ls, portar-los, els porta*).

NIVELL AVANÇAT C2

Els ensenyaments de nivell avançat C2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a comunicar-se sense cap dificultat, i amb un grau de qualitat com la que es pot observar en un parlant culte, en situacions d'una complexitat alta en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, entre altres cursar estudis al nivell més alt, inclosos programes de postgrau i doctorat, o participar activament i amb desimboltura en la vida acadèmica (tutories, seminaris, conferències internacionals); liderar equips interdisciplinaris en projectes complexos i exigents o negociar i persuadir amb eficàcia en àmbits d'alta direcció en entorns professionals internacionals.

Per a fer-ho, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una naturalitat total per a participar en tot tipus de situacions, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, que requerisquen comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i complexos, que versen sobre temes tant abstractes com concrets de caràcter general i especialitzat, tant fora com dins del camp d'especialització propi, en una gran varietat d'accents, registres i estils, i amb un ric repertori lèxic i estructural que incloga expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i especialitzades i permeta apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre amb una facilitat total, sempre que dispose d'un cert temps per a habitar-se a l'accent, pràcticament qualsevol interlocutor i qualsevol text oral, produït en viu o retransmés, independentment del canal i fins i tot en ambients amb soroll, reconeixent-hi significats implícits i apreciand-hi diferències subtils d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat ràpida, presente trets estructurals, lèxics o de pronunciació idiosincràtics (estructures no lineals o formats poc usuals, col·loquialismes, regionalismes, argot o terminologia desconeguda, ironia o sarcasme), i/o veure's sobre temes fins i tot aliens a la seua experiència, interès o camp acadèmic o professional o d'especialització.
- Produir i coproduir, amb naturalitat, comoditat, desimboltura i fluïdesa, textos orals extensos, detallats, correctes formalment, i sovint destacables, per a comunicar-se en

qualsevol tipus de situació de la vida personal, social, professional i acadèmica, adaptant amb una eficàcia total l'estil i el registre als diferents contextos d'ús, sense cometre errors excepte algun lapsus linguae ocasional, i mostrant una gran flexibilitat en l'ús d'un repertori ric d'expressions, accents i patrons d'entonació que li permeten transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

- Comprendre en profunditat, apreciar i interpretar de manera crítica, amb l'ús esporàdic del diccionari, una gamma àmplia de textos extensos i complexos, tant literaris com tècnics o d'una altra índole, contemporanis o no, en els quals s'utilitzen un llenguatge especialitzat, jocs de paraules, una gran quantitat d'argot, col·loquialismes, expressions idiomàtiques, regionalismes o altres trets idiosincràtics, i que puguen contindre judicis de valor velats o en els quals una gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta i ambigua, apreciand distincions subtils d'estil i significat, tant implícit com explícit.
- Produir i coproduir, independentment del suport, i fins i tot a velocitat ràpida en temps real, textos escrits de qualitat, exempts d'errors a excepció d'alguna rrelliscada de caràcter tipogràfic, sobre temes complexos i fins i tot de tipus tècnic, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajude el lector a identificar i retindre les idees i els aspectes més significatius, i en els quals transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents per a traslladar pràcticament qualsevol classe de text oral o escrit, reconeixent-hi significats implícits i apreciand-hi diferències d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat molt alta o presente trets estructurals, lèxics o de pronunciació o d'escriptura idiosincràtics (p. e., regionalismes, llenguatge literari o lèxic especialitzat), tot això sense dificultat, adaptant amb una eficàcia total l'estil i registre als diversos contextos d'ús i mostrant una riquesa d'expressió i un accent i entonació que permeten transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

GRAMÀTICA

Oració

- Oració com a unitat màxima de la sintaxi.
- Modalitat oracional. Oracions declaratives, interrogatives, imperatives o exhortatives i desideratives.
- Ordre dels constituents oracionals segons l'estructura informativa de l'oració: la dislocació, l'elisió del subjecte i d'altres elements oracionals i la pronominalització dels complements.
- Oracions coordinades: copulatives, disjuntives, distributives, continuatives, explicatives, adversatives.
- Oracions complexes:
  - Subordinades substantives: d'infinitiu, de relatiu, interrogatives indirectes, introduïdes per la conjunció *que*. Subordinades substantives segons la funció sintàctica: subjecte, complement directe, complement indirecte, atribut, complement de règim, complement del nom, complement de l'adjectiu.
  - Subordinades adjectives: de participi, de relatiu. Subordinades adjectives de relatiu (explicatives i especificatives), formes i funcions: antecedents del relatiu, funció sintàctica del relatiu en la proposició inserida (subjecte, complement directe, complement indirecte, complement circumstancial, complement de règim verbal), puntuació.
  - Subordinades adverbials de temps, de lloc i de mode. Oracions comparatives d'igualtat, de superioritat, d'inferioritat i de proporcionalitat (*com més sucre, més dolç*). Subordinades adverbials d'infinitiu, gerundi o participi. Oracions causatives o d'implicació lògica: causals, consecutives, concessives, finals, condicionals. Oracions subordinades adverbials de relatiu.
- Oracions juxtaposades: adversatives, distributives.
- Concordances. Subjecte/verb (d'acord amb el tipus de subjecte). Verb de l'oració principal / verb de l'oració subordinada en les oracions complexes o compostes.

- Formes i usos de les conjuncions de coordinació i de subordinació. Supressió inapropiada de la conjunció *que* en alguns contextos (*Us preguem que desconnecteu els mòbils. Això sí que és de veres*). Ús inapropiat de *conforme* i *segons* com a conjuncions (**Conforme ve, no esperes res bo. Entraran *segons arriben*). Usos de la conjunció temporal *mentres/mentre*, la locució conjuntiva *mentres que / mentre que* i l'adverbi *mentrestant*. Usos i col·locacions de la conjunció *però*. Usos propis de conjuncions i locucions conjuntives (*posat que, doncs, amb que, tal com, sempre que...*). Conjuncions arcaiques o literàries (*àdhuc, car, jatsia, nogensmenys, puix, puix que...*).

Nom

- Noms substantius. Sintagma (o grup) nominal.
- Tipus de substantius: nom propi (topònims i antropònims) i nom comú (concret o abstracte, comptable o no comptable, individual o col·lectiu).
- Modificadors del nom: especificadors (determinants i quantificadors nominals) i complements especificatius i explicatius (adjectiu, sintagma preposicional, oració de relatiu, nom propi, sintagma nominal).
- Funcions oracionals dels sintagmes nominals: subjecte, complement directe, complement indirecte, atribut, complement de règim, complement predicatiu, circumstancial.
- Gènere del substantiu. Substantius de doble gènere amb el mateix significat (*el mar / la mar, el teulat / la teulada*) i amb significat diferent: amb flexió de gènere (*gerro / gerra, crit / crida*) i invariables (*el fi / la fi*). Formes vacil·lants (*una olor, el dot*). Marca de gènere en les professions (*fuster / fustera, sergent / sergenta*).
- Nombre del substantiu. Nombre en paraules compostes (*vagons llit, maldecaps, guàrdies civils*). Plural amb -s en paraules acabades en vocal tònica (*juís, mamàs, les pes, els fas, els pagarés*). Plural en monosíl·labs o paraules planes acabades en -x (*índexs, boxs*). Substantius defectius (*els antípodes, la plebs*). Substantius lexicalitzats (*anar a palpes, estar a fosques*). Flexió de nombre en els noms propis: llinatges, cognoms, malnoms, renoms... (*uns einsteins, els Cagatatxes, els*

Borbons, els Borja, els Pitarch). Plural en els préstecs adaptats i no adaptats (*espaguetis, whiskys*). Nombre com a marca semàntica (*l'antiguitat romana / vendre antiguitats, una colònia estrangera / anar de colònies*).

Pronom

- Pronoms personals forts o tòpics. Formes i ús. Distinció entre *jo* i *mi*. Formes de cortesia (*tu / vosté / vós*). Plural de modèstia (*nosaltres* per *jo*) i la forma arcaica de plural majestàtic *nos*. Pronoms reflexius amb el reforç *mateix* (*jo mateix, amb mi mateix, ells mateixos, si / ella mateixa*). Restriccions d'ús dels pronoms personals forts (substitució per pronoms febles o supressió). Pronoms de tercera persona referits a coses.
- Pronoms personals febles o àtons. Formes i ús. Variació morfològica i posició.
- Pronominalització de l'atribut dels verbs *ser, estar, paréixer i semblar*.
- Formes plenes en modismes i frases fetes (*tant me fa, tant se val...*).
- Usos dels pronoms *en* i *hi* en complements de locucions preposicionals (*damunt de, en contra de, al costat de...*).
- Lexicalització dels pronoms *en* i *hi*, sense valor sintàctic, en alguns verbs (*anar-se'n, haver-hi, eixir-se'n*).
- Usos del pronom *en* en funció de complement predicatiu amb alguns verbs (*dir-se, fer-se, elegir, nomenar, designar*).
- Ús de *li* o *hi* en els datius inanimats.
- Canvi de funció, de complement directe a complement indirecte, en oracions amb un verb factitiu quan apareix un complement directe explícit (*Son pare hui l'ha fet estudiar. Son pare hui li ha fet estudiar la lliçó.*)
- Variació diatòpica. Variació lingüística i adequació al context en l'ús dels pronoms febles.
- Combinacions ternàries. Combinacions impossibles de pronoms febles (*en+ho, hi+ho, en+en, hi+hi*) i combinacions estranyes o poc freqüents (*la'n, l'en, combinacions de quatre pronoms febles*).

- Dislocacions. Usos pleonàstics propis i no recomanables.
- Pronoms relatius. Usos especials. Relatiu locatiu amb valor metafòric (*He llegit un relat en què / en el qual apareixes tu com a protagonista.*). Supressió d'usos pleonàstics dels pronoms febles en oracions de relatiu. Construcció de relatiu precedit de verb (*introduït el qual...*). Frases relatives datives i partitives amb duplicació pronominal (*És una persona a qui no se li pot dir res.*). Ús de *que* o *qui* en oracions relatives sense antecedent explícit quan fan referència a una persona. Ús del relatiu darrere de preposicions tòniques o compostes.
- Pronoms interrogatius reforçats per un substantiu interjectiu (*Què dimonis fas? Què collons vol?*).
- Pronoms indefinits cultes (*hom, altri, quelcom, qualssevol, qualssevulla...*).

Article i determinants

- Article definit. Ús de l'article davant dels topònims estrangers (*l'Índia, Los Angeles, la Meca*). Ús de l'article en enumeracions de substantius que presenten una estreta relació semàntica (*El professorat, alumnat i PAS es van reconciliar*). Valor emfàtic i valor substantivador. Presència o absència de l'article en expressions temporals, topònims, proverbis i expressions lexicalitzades (*donar l'abast, anar a escola, jugar a cartes, alçar el cap...*).
- Article personal. Usos generals i lexicalitzats (*el rei en Jaume, la Torre d'en Doménec*).
- Article neutre amb valor abstracte o amb funció intensiva. Formes normatives.
- Demonstratiu. Variants geogràfiques: la doble gradació i la triple gradació. Demonstratiu amb valor despectiu en posició postnominal (*El xiquet aquest és insuportable.*). Usos abusius dels demostratius (*No tinc cotxe i *aquest és imprescindible*).
- Altres determinants anafòrics (*l'esmentat, el dit, el mencionat...*).
- Possessius. Formes tòniques, ús de *llur* i *llurs*. Formes àtones, davant de noms de relacions de parentiu i les paraules *casa* i *vida*, formes de tractament amb *sa* o *ses* (*Sa Santedat, Ses Majestats*), expressions lexicalitzades (*Cada terra fa sa guerra*).

- Expressions lexicalitzades amb possessiu posposat (*a càrrec seu, de part vostra, a gust meu...*).
- Expressió de la pertinença: ús del pronom *en* i dels pronoms datius amb valor possessiu (*...en coneixia l'origen; li feia mal l'esquena...*).
- Quantificadors. Numerals: lectura de fraccions (*dos setens*), numerals col·lectius (*quarantena, grossa, lustre, qüern...*), prefixos cultes (*hemi-, semi-, mono-, tetra-...*), formes compostes (*bimestral, bimensual, quinquenni...*).
- Quantitatius. Usos i funcions. Formes tradicionals (*manco, quinzet*) i formes d'especial dificultat (*cada, tal*).
- Indefinits cultes *mant, qualche, sengles...* Distribució de: *altre, un altre, l'altre, d'altre*. Les formes *n'hi ha que* i *hi ha qui* com a plurals d'*algú*.

Adjectiu

- Classes d'adjectius: qualificatiu (*persona admirable*), de relació (*cavitat bucal*), adverbials (*visita circumstancial*). Formes i funcions. Complement del nom.
- Posició de l'adjectiu: preferentment posposat al substantiu (*exercici següent*). Valor emfàtic o afectiu de l'anteposició (*un greu problema*). Col·locacions: adjectius anteposats amb valor semàntic propi (*plena ocupació, mal gust*). Restriccions en l'anteposició de l'adjectiu.
- Concordança de l'adjectiu quan afecta més d'un substantiu de gènere i nombre diferent, en posició anteposada (*bona anàlisi i criteri*) o posposada (*anàlisi i criteri bons*); diversos adjectius que afecten un nom (*El treballador conjuga les habilitats manual, mecànica i intel·lectual*). Gènere i nombre d'adjectius determinats per substantius o provinents de substantius (*blau cel, carabassa*).
- Graus de l'adjectiu. Formes cultes (*ulterior, paupèrrim, antiquíssim*). Expressió del superlatiu amb afixos: *arxi-* (*arximilionari*), *re-* (*regraciós*), *-èrrim* (*ubèrrim*).
- Adjectius variables i invariables. Casos que plantegen dificultat (*prudent, comú/na, agrest/a, entusiasta*).

Verb

- Temps i aspecte, mode. Ús de l'indicatiu i el subjuntiu. Formes no personals. Verbs irregulars: irregularitats ortogràfiques, fonològiques i morfològiques. Perífrasis modals (d'obligació, de probabilitat, d'aproximació, de capacitat o autorització) i perífrasis aspectuals (d'imminència, de durada, de continuïtat). Formes i funcions dels complements verbals: complement directe, complement indirecte, complement de règim, complement circumstancial. Predicat no verbal. Usos dels verbs *ser* i *estar*. Usos atributius i usos locatius.
- Concordança verbal en oracions compostes o complexes (condicionals: present d'indicatiu – futur; imperfet de subjuntiu – condicional; plusquamperfet de subjuntiu – condicional perfet).
- Ús del mode indicatiu amb alguns adverbis de dubte (*potser vindrà*).
- Verbs reflexius (*rentar-se*). Verbs pronominals: verbs que es conjuguen amb el pronom *hi* (*veure-hi, sentir-hi, haver-hi*) i expressions del tipus *no s'hi val*; verbs que es conjuguen amb el pronom *es* (*adir-se, adonar-se, desdejurar-se, penedir-se...*); verbs que es conjuguen amb dos pronoms (*anar-se'n, eixir-se'n, tornar-se'n*). Diferències semàntiques dels verbs pronominals i no pronominals (*anar-se'n / anar, seure / asseure's*). Verbs no pronominals (*callar, caure*).
- Verbs defectius (verbs meteorològics, *caldre, dar, haver-hi*).
- Verbs amb complement de règim. Coordinació de verbs amb diferents complements de règim (**S'ha enamorat i es casarà amb Laia / S'ha enamorat de Laia i s'hi casarà*.)
- Formes no personals. Usos i restriccions.
- Infinitiu, usos inadequats: recapitulació (**Finalment, dir que...*), imperatiu (**no córrer*); ús de l'article quan expressa una acció (**no li agrada el matinar*), formació errònia d'infinitius per derivació (**atemoritzar* per *atemorir*, **insertar* per *inserir*, **reflexar* per *reflectir*).
- Gerundi, usos inadequats: especificatiu (**Han publicat un decret nomenant-lo director general*.), copulatiu (**Va caure topant la cara contra el rastell*.), formes velaritzades del gerundi (**caiguent, *visquent, *ploguent*).

- Participi. Formes de participi de present en contrast amb el gerundi (*dorment / dormint, ixent / eixint, examinand / examinant*). Participis amb formes diferents per a significats diferents (*coure: cuit / cogut*). Dobles formes en alguns participis de la tercera conjugació (*oferit / ofert, reblit / reblert*).
- Variació diatòpica. Morfologia verbal d'acord amb les conjugacions i les variants geogràfiques estàndard (*traure / treure, nàixer / néixer, siga / sigui, haguessen / haguessin, patix / pateix*) i amb l'ús (*alçar-se / llevar-se, llavar / rentar, anar / vindre*).
- Variació diafàsica. Morfologia verbal d'acord amb les conjugacions i els nivells de formalitat del context comunicatiu (*servixes / serveixes, servisca / servesca, sigut / estat, cullga / culla*).

Adverbi

- Adverbi. Definició, formes i funcions. Locucions adverbials.
- Classes d'adverbis. Classes formals: adverbis en *-ment* (*ràpidament, fàcilment*); adverbis adjectivals o adverbis curts *clar* (*parlar clar*), *alt* (*volar alt*), *prim* (*filar prim*), *brut* (*jugar brut*); adverbis quantitius *molt* (*menjar molt*), *poc* (*ser poc hàbil*); adverbis demostratius *ací, allí, allà*; adverbis preposicionals *dins, damunt, després*; adverbis amb funcions diverses *així, ahir, encara, ja, prompte, enjorn*; locucions adverbials *a la babalà, de bestreta*. Classes funcionals: adverbis de predicat (de manera: *Anem bé*; de lloc: *Ves dalt*; de temps: *Ara aniré*; de quantitat: *No parla gens.*); adverbis oracionals (modals: *Probablement ho sabran*; afirmació: *Sí que vaig anar*; negació: *No m'ho havien dit.*); adverbis textuais (*Primerament els vaig explicar la teoria de la conspiració*).
- Limitacions en el text de l'ús dels adverbis en *-ment* i alternança amb locucions adverbials (*de sobte / sobtadament, debades / de franc / gratuïtament*). Adverbis i locucions adverbials morfològicament pròximes a alguns adverbis en *-ment* i semànticament diferents (*bo / bonament, en resum / resumidament*). Restriccions en adjectius que no poden formar adverbis en *-ment* (adjectius de colors, gentilicis...). Llibertat en la formació de nous adverbis en *-ment* (*fusterianament, dalinianament...*). Funció adverbial de negació de les expressions *en ma vida, en ta vida, en sa vida*.

- Construccions superlatives *al màxim de, al mínim de, al millor que, al més prompte / aviat possible...*
- Negació i elements gramaticals de la negació. Ús de l'adverbi expletiu *no*: en oracions comparatives (*Parla més que no calla*); amb verbs de temor en mode subjuntiu (*Temia que la pluja no fera mal a la collita*). En oracions temporals introduïdes per *abans que, fins que* i *abans* (*Canvia't abans que els teus cosins no vinguen. No vindrà fins que no acabe. Canvia't abans no vinguen els teus cosins*). En oracions amb *ningú, res, gens, cap, enlloc, mai, tampoc, en ma vida, ni un, ni l'un ni l'altre* anteposats al verb (*Ningú no ha vingut. Res no diu...*). Addició de l'adverbi *no* en respostes curtes amb *ningú, res, gens, cap, mai, (no ningú / ningú, no res / res, no gens / gens, no cap / cap, no mai / mai)*. Partícula *pas*, usos literaris més generals.
- Usos concrets de determinats adverbis o locucions adverbials: *corrents* (*Va arribar corrents amb tren*), *inclusivament i exclusivament* (*La matrícula serà de l'1 al 15 de febrer inclusivament*), *amb escreix* (*Va superar la prova amb escreix*), *escaig* (*Vaig haver de pagar mil euros i escaig*), *enlloc* (*L'has vist enlloc?*), *força* (*L'examen era força complicat*), *dempeus* (*Quan va arribar l'autoritat tots es van posar dempeus*), *(a) tothora* (*Tothora és al bar*), *enjorn o d'hora* (*Arribarà enjorn / d'hora l'endemà* (*Se'n va anar el dia 15 i va arribar l'endemà mateix*), *pel cap alt* (*D'això, en deuen haver passat 10 anys pel cap alt*), *suara (fa poc)*, *tostemps (sempre)*, *ultra mesura (en un grau excessiu)*. Locució *de + lloc + estant* (*de casa estant, de Borriana estant*).
- Lexicalització de locucions adverbials: *a les hores / aleshores, alhora / a l'hora, en l'aire / enlaire, pot ser / potser, sobre tot / sobretot, en lloc / enlloc...*

Preposició

- Preposicions i sintagmes preposicionals. Classificació, usos i funcions. Preposicions àtones i tòniques. Preposicions simples i compostes. Locucions preposicionals i preposicions habilitades.
- Ús d'expressions amb la preposició *de* (*por de, esment de, diferent de, olor de, pudor de, sabor de, gust de, camisa de ratlles...*).
- Ús genuí de les preposicions en la fraseologia (*passar en net, posar en relleu, amb molta honra...*).

- Usos de la preposició *a* (o *de*) davant de complement directe en contextos lexicalitzats (*He sentit a dir. Mira d'arribar prompte. La meua idea era de fer-ho d'una altra manera*). Usos de la preposició *a* en la construcció indefinit + *a* + infinitiu (*No tenia res a dir. No trobava cap idea a desenvolupar*).
- Contextos amb coincidència de dues preposicions àtones. Contraccions (**En comptes d'a l'alumnat, dis-ho al professorat / En comptes de dir-ho a l'alumnat, dis-ho al professorat*). Coordinació de sintagmes preposicionals amb preposicions diferents (**Confia i desconfia d'ells. Confia en ells i en desconfia*), sense preposicions (**Vol i pot fer-ho / Vol fer-ho i ho pot fer*), amb el nucli dels sintagmes comú (**La democràcia és el govern de i per a les persones / La democràcia és el govern de les persones i per a les persones*).
- Preposicions i locucions prepositives arcaiques o literàries (*devers, envers, vers, ultra, via, a despit de, per mor de...*).
- Normes de redacció i estil habituals en l'ús de les preposicions. Datació de documents (*Pedreguer, 20 de juny de 2018*).

DISCURS

- Producció d'un discurs coherent, cohesionat i adequat a la situació comunicativa. Utilització de manera apropiada d'estructures organitzatives variades, una àmplia sèrie de connectors i altres mecanismes de cohesió.

Adequació

- Relació del text amb la situació comunicativa.
- El text s'ha d'ajustar amb garantia a la finalitat o funció comunicativa, a la tipologia textual i al gènere textual (format, parts del text i elements paratextuals). El missatge i la manera de comunicar-lo ha de respondre a la situació, al canal (oral o escrit), als interlocutors i a la relació social entre aquests, i ha d'utilitzar la varietat diafàsica i la correcció lingüística pròpia de la situació comunicativa. S'han de respectar les normes socials i de cortesia i fer un bon ús dels elements paratextuals i de les normes

tipogràfiques. En els textos orals cal fer un ús correcte de l'entonació i de la comunicació no verbal.

- Domini de les varietats de la llengua: diatòpica (geogràfica), diacrònica (històrica), diastràtica (social) i diafàsica (varietats funcionals o registres). L'estàndard: models i ús coherent.

Coherència i cohesió

- El text com a unitat global de significat. Pertinència del contingut. Selecció de contingut rellevant. Estructuració del contingut. Ordenació lògica de les idees. Selecció de les estructures morfosintàctiques i del lèxic adequats. Equilibri entre simplificació i comprensió del text: mesura, coherència i pertinència.
- El discurs ha de ser clar i ha d'estar ben estructurat. Els paràgrafs han d'estar ben elaborats, tot tenint en compte el contingut i l'estructura del paràgraf i del text.
- El text ha d'acomplir les regles de la coherència: no-contradició, progressió, repetició i relació. També ha de tindre en compte les diferents classes de coherència: coherència en l'enunciat, coherència entre enunciats i coherència global.
- Construcció i interpretació del discurs. Organització interna del text. Introducció, desenvolupament i conclusió de la unitat textual. Relacions sintàctiques i semàntiques (fenòmens gramaticals i lèxics) que connecten els enunciats d'un text entre si.
- Procediments de manteniment del referent i del fil discursiu: proformes i recursos lexicosemàntics (qualificacions valoratives, atributs basats en el context extralingüístic o coneixement enciclopèdic, metàfores, comparacions, analogies, metonímies, sinècdques).
- Connexió. Formes i funcions. Categories lèxiques dels connectors. Connectors oracionals, connectors textuais i marcadors discursius. Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència i de sentit. Progressió temàtica. Isotopies.
- Expressions i mecanismes d'iniciació dels discursos oral (salutació, presa de contacte) i escrit (encapçalaments, ortotipografia, títols, subtítols, mecanismes d'aproximació al lector...).
- Expressions i mecanismes d'introducció del tema (focalització i tematització).

- Expressions i mecanismes de desenvolupament del discurs. Manteniment del tema: correferència; anàfora, catàfora i dixi (personal, espacial i textual); repetició (sinonímia,

hiperonímia, hiponímia, proformes lèxiques); reformulació (paràfrasis i aclariments).

Ampliació del tema: exemplificació; al·lusions, referències, cites i evocacions; definicions, reformulacions, enumeracions, seqüenciacions temporals; reforç (precisió i matisació); contrast; conseqüència. Rebuig del tema.

Personalització (punt de vista). Canvi de tema: obertura o tancament d'una digressió, recuperació del tema.

- Expressions i mecanismes de conclusió del discurs. Resum o recapitulació.

- Expressions i mecanismes de tancament dels discursos oral (tancament i acomiadament) i escrit (fórmules o expressions de comiat).

- Cortesia. Expressions i mecanismes de tractament i d'interacció amb l'interlocutor: sol·licitar a l'interlocutor que comence el discurs; reaccionar a la sol·licitud de començament del discurs; indicar que se segueix el discurs amb interès, amb incredulitat, indiferència o resignació, admiració; controlar l'atenció de l'interlocutor; demanar silenci; cedir el torn de paraula; demanar el torn de paraula; interrompre. Recursos dilatoris: usar paraules falca. Usos o absència de formes i expressions de tractament: usos dels pronoms *tu*, *vosté* o *vós*; ús de *nosaltres* per *jo*.

- Procediments de citació: estil directe i indirecte, procediments de citació encoberts. Presència i absència de verbs introductoris, marques entonatives pròpies.

- Usos dels signes de puntuació. Posició dels signes de puntuació. Contacte entre signes de puntuació. Signes de pausa: coma, punt i coma, punt, dos punts, punts suspensius. Signes d'entonació: interrogació i exclamació. Incisos: guions, parèntesis, claudàtors, cometes. Altres signes gràfics: asterisc, barra inclinada, signe de paràgraf. Omissió de la coma entre subjecte i predicat i entre predicat i complements. Casos en què no hi ha correspondència entre les pauses d'entonació i l'ús del signe de puntuació. Signes per a introduir incisos: gradació.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Repertori lèxic reeixit. Ús i reconeixement de tot tipus de vocabulari (estàndard, col·loquial, dialectal, vulgar, terminologia específica d'ús general, neologismes, arcaïsmes, geosinònims, paraules comodí, paraules crossa, barbarismes, manlleus), formes genuïnes d'expressions idiomàtiques, enunciats fraseològics (frases fetes, locucions i refranys), especialment el vocabulari i la fraseologia que es relacionen amb els continguts temàtics del nivell.

Significat

- Precisió lèxica en la llengua general i en els llenguatges d'especialitat. Camps semàntics: sinonímia, antonímia, polisèmia... Interferències lèxiques: barbarismes, falsos sinònims, ultracorreccions.
- Expressions fraseològiques: ordenació d'elements, col·locacions, locucions i frases fetes. Reformulacions i nominalitzacions (en el llenguatge periodístic, en el discurs acadèmic i en els llenguatges d'especialitat). Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència (repetició, hiperonímia, hiponímia, sinonímia, mots generals) i de sentit (complementarietat, antonímia, oposició relativa, relacions pragmàtiques). Paraules tabús, eufemismes i disfemismes. Onomàstica, antroponímia i toponímia.
- Semàntica pragmàtica: substitucions, pressuposicions, sobreentesos, inferències, ironia. Usos lèxics figurats: comparació, metàfora, metonímia, sinècdoque...

Formació de paraules

- Paraules simples i paraules complexes. Processos de formació de paraules: derivació i composició, conversió, reduplicació, truncament i formació de sigles.
- Derivació. Prefixació i sufixació. Prefixació, prefixos recategoritzadors. Sufixació, sufixos fossilitzats, sufixació lèxica (nominalització, adjectivació, verbalització, adverbialització), sufixació valorativa (diminutius, augmentatius). Derivació parasintètica.

- Conversió o derivació zero. Processos morfològics de conversió i processos no morfològics: de lexicalització, d'elisió sintàctica i de nominalització metalingüística.
- Composició. Compostos propis (nominals, adjectivals, verbals) i compostos sintagmàtics (nominals, adjectivals, verbals). Composició culta.
- Altres procediments de formació de mots: reduplicació, truncament i formació de sigles. Abreviació i apòcope. Onomatopeies.
- Mots patrimonials i cultismes. Pseudoderivats. Arcaïsmes, cultismes, dialectalismes, vulgarismes. Termes i terminologia: neologismes. Barbarismes i manlleus: criteris d'adaptació ortogràfica i fonètica dels manlleus. Calcs lingüístics: semàntics i sintàctics. Locucions i frases fetes.

Derivació de paraules

- Derivació (radical + afix). Prefixació (prefix + radical), sufixació (radical + sufix), parasíntesi (prefix + radical + sufix / prefix + radical + infix + sufix). Identificació de radical, prefixos i sufixos en paraules derivades. Infixos i els sufixos fossilitzats, matisos dels infixos en algunes paraules (*dormir / endormiscar-se, ferrer / ferreter, ferreria / ferreteria*). Canvi de categoria gramatical per addició del sufix. Suffixos valoratius: diminutius, augmentatius (valor afectiu i valor despectiu).
- Modificacions ortogràfiques i fonètiques, desplaçament de la síl·laba tònica (prefixos i sufixos tòncics i àtons), pèrdua, canvi i addició de fonemes. Derivats patrimonials i pseudoderivats.
- Nominalització. Noms derivats de noms: diminutius (*carreró*), augmentatius (*veuarra*), pejoratiu (*politicastre*), noms col·lectius (*teulada*), planta o arbre (*taronger*), ofici o activitat (*fuster*), corrent o doctrina (*simbolisme*). Noms derivats d'adjectius: qualitat (*belleza*), dimensions (*grandària*), corrent o doctrina (*nacionalisme*), seguidors d'un corrent o doctrina (*nacionalista*). Noms derivats de verbs: acció o efecte (*publicació*), agent (*venedor*), lloc (*menjador*), instrument (*ventall*); derivats regressius de verbs (*endeví*), derivats progressius de verbs (*endevinalla*). Noms derivats d'adverbis (*davantal*).
- Adjectivació. Adjectius derivats de noms: relació o pertinença (*infantil*), possessió (*banyut*), qualitat, particularitat o defecte (*valuós*), gentilicis (*valenciana*). Adjectius

derivats d'adjectius: adjectius de adjectivals (*rogenc*), de adjectivals ordinals (*nové*) i partitius (*dècim*); intensificadors o matisadors (*boniquet, grandàs*), superlatius (altíssim); positius, comparatius i superlatius (*alt, superior, suprem*). Adjectius derivats de verbs: propietat d'un agent o pacient (*xarraire*), possibilitat (*desitjable*), tendència (*trencadís*), abundància (*agradós*). Adjectius derivats d'adverbis: relació o pertinença (*proper*).

- Verbalització. Derivats que expressen accions, processos o tendències relacionades amb el significat del radical. Verbs derivats de noms (*pedregar, gotejar, dosificar*). Verbs derivats d'adjectius (*agregar, facilitar, humanitzar*). Verbs derivats d'adverbis (*sovintejar*). Verbs derivats de verbs (*plovisquejar*).

- Adverbialització. Adverbis derivats d'adjectius: adverbis en *-ment* de manera (*feliçment*), de punt de vista (*històricament*), temporals o aspectuals (*diàriament*), quantificadors quantitius (*terriblement*), adverbis modals (*possiblement*), connectors textuais (*consegüentment*). Adverbis valoratius derivats d'adverbis amb diminutiu (*promptet*) o augmentatiu (*tardíssim*). Locucions adverbials amb preposició o sufix (*a genollons, a rossegons*).

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Coneixement i domini pràctic dels criteris d'elocució de l'estàndard oral en contextos molt formals, formals i poc formals.
- Fenòmens vocàlics de fonètica sintàctica: elisió, sinalefa, neutralització, assimilació, dissimilació.
- Paraules amb les vocals *o / e* obertes i tancades que presenten vacil·lacions en la pronunciació.
- Fenòmens consonàntics de fonètica sintàctica: ensordiment, sonorització, emmudiment, sensibilització, assimilació, geminacions, metàtesi, epèntesi.
- Sistemes vocàlics (tònic i àton) i consonàntics de les principals varietats geogràfiques.

- Grups sonors *dins*, *fons* i *trans*. Pronunciació [ks] o [gz] de la grafia x. Pronunciació de mots amb consonant velar sorda. Pronunciació de la s i de la r en paraules prefixades. Pronunciació dels grups consonàntics cultes.
- Processos fonològics en l'adaptació i pronunciació de paraules estrangeres. Pronunciació de paraules amb accent divergent en llengües del nostre entorn.
- Accent, ritme i entonació; patrons tonals d'elements lèxics aïllats: pronunciació de paraules cultes (*medul·la*, *diòptria*); doble possibilitat d'accentuació (*poliedre/políedre*, *saxofon/saxòfon*) i pronunciació de paraules estrangeres.
- Accent principal i accents secundaris en paraules compostes o amb afixos. Paraules tòniques i paraules àtones. Accent articuladori.
- Entonació, prosòdia i ortoèpia.

Ortografia

- Sistema vocàlic tònic i àton. Vacil·lacions en l'ús de les vocals. Ortografia a/e d'alguns formants cultes (*astigmatisme*, *arterioesclerosi*). Alternança o/u, i/e en paraules patrimonials i en pseudoderivats (*full / foli*, *món / mundial*, *línia / alinear*). Compostos i derivats amb e de suport o sense (*infraestructura*, *reeixir*, *hidrosfera*). Vocalisme en contrast amb llengües del nostre entorn (*afusellar*, *antiguitat*, *bambolina*, *emparar*, *ciment*, *sarbatana*). Paraules invariables acabades amb *-us* (*lapsus*, *porus*, *rictus*). Adaptació vocàlica dels manlleus (*esprint*, *voleibol*).
- Accentuació gràfica. Variació geogràfica en l'accentuació de la e d'acord amb la pronunciació (*anglés / anglès*, *café / cafè*, *comprén / comprèn*, *seté / setè*, *conèixer / conèixer*). Paraules que presenten dificultats als parlants: cultismes d'ús restringit (*alvèol*, *eczema*, *cotilèdon*), exotopònims i antropònims adaptats (*Himàlaia*, *Marràqueix*, *Èsquil*), paraules d'ús general (*avar*, *letargia*, *libido*, *olimpíada*, *període*, *pneumònia*, *tèrmits*, *xassís*). Accentuació de mots compostos (*pèl-roig*, *després-demà*, *cefalotòrax*). Accentuació en els llatínismes i en els manlleus, els antropònims i els topònims no adaptats (*Curriculum vitae*, *Los Angeles*).
- Paraules amb doble possibilitat d'accentuació (*càstig / castic*, *imbècil / imbecil*, *políedre / poliedre*, *xòfer / xofer*). Formes i usos de l'accent diacrític.

- Usos i funcions de la dièresi. Parelles de mots que es diferencien per la dièresi (*fluït / fluid, fruit / fruit, reina / reïna*). Dièresi en vocal àtona derivada d'una paraula en què aquesta vocal és tònica (*aïllar / illa, traïdor / trair*). Casos de concurrència de dièresis en una paraula (*arguïble, argüir, arguït, arguïa*). Cultismes acabats en *-tat* i *-itzar* (*gratuïtat, arcaïtzar*). Casos d'estalvi de la dièresi.
- Usos del guionet. En paraules compostes. Al final de línia. En separació de síl·labes. En símbols i altres usos especials (*goma-2, omega-3, àcid d-lisèrgic*).
- Apostrofació i contracció. Usos habituals. Apostrofació de les sigles i acrònims (*l'ONU, la UEFA, l'NBA, l'UJI, l'AVL*). Apostrofació i contracció en topònims propis o adaptats i en exotopònims no adaptats, noms comercials, publicacions, símbols...
- Consonants oclusives i labiodentals. Ortografia de la *b* i la *v*. Pseudoderivats (*avortament / aborció, devia / dèbit*). Compostos amb *cap-*, *prop-* (*captindre's, cabdill, proppassat, propvinent*). Grups consonàntics cultes *pn-*, *ps-*, *pt-*, *ts-* a principi de paraula (*pneumònia, psiquiatria, tsunami*). Manlleus i exotopònims adaptats (*coala, màrqueting, judoka, Qatar, Iraq, l'Havana, Biscaia,*). Duplicacions d'occlusives (*addicció, posttònic, suggestió, sangglaçar*). Mots cultes o complexos (*apoteigma, tungsté*).
- Consonants alveolars. Paraules compostes i paraules derivades (*asimètric, antisocial, bisexual, contrasentit, entresol, preselecció, sobreseïment, assentar, pressentir, ressuscitar, psicossocial*). Cultismes i paraules remarcables ortogràficament (*barnús, desembre, èczema, sentinella, sotsobrar, Veneçuela, zitzània*). • Consonants palatals. Ortografia de les palatals en relació amb els sons i els contextos ortogràfics. Manlleus adaptats (*Txad, Txetxènia, haixix*).
- Consonants laterals. Paraules amb *-l* final (*bonítol, cerebel, cérvol / cervo, nínxol / ninxo*), amb *-ll* final i derivats (*crystal·lí / cristalleria / cristal·lí, metall / metàl·lic*). Homòfons i parònims amb consonants laterals (*vila / vil·la, anular / anul·lar*). Cultismes amb *l-* inicial (*labial, labor, lacrimal, laic, lentilla, literari*). Variació geogràfica de les grafies geminades *tl* i *tll* (*motle / motlle, ametla / ametlla, vetla / vetlla*).
- Consonants nasals. La *n* i la *m* davant de *f* i *r* (*èmfasi, somriure, confit, conrear, Enric*). La *n* i la *m* en posició final de paraula (*caïman, divan, dron, rom, tarquim*). Aplecs *-mm-*, *-nn-*, *-mn-*, *gn-* en paraules cultes o d'especial dificultat (*gamma, annals, sexenni*).

- Consonants ròtiques. Les grafies *r* i *rr* en paraules prefixades (*arrítmia, irreal, autoretrat, contrarevolució, preromàntic, vicerector*), en paraules compostes (*Vila-real, barba-roig*), en paraules amb formants cultes o d'especial dificultat (*otorrino, ornitorrinc, hemorràgia, prorrata, prorrompre, erradicar, orquestra*).

- Grafia *h*. En manlleus adaptats (*hoquei, hámster, handbol*), en cultismes (*subtrahend, hidròfob, híbrid, hèlix, hexagonal, holograma*). La *h* aspirada en onomatopeies i manlleus (*hippy, hawaià*), altres formes de representar aquest so (*Jerez, Khartum, Reich*). Paraules habituals amb vacil·lacions en l'ús de la *h* (*coet, orxata, harmonia, subhasta*).

Homòfons i parònims amb *h* i sense (*ala / hala, aprendre / aprehendre, hom / om, ostatge / hostatge*).

- Convencions. Usos de les majúscules i minúscules. Funció demarcativa i funció distintiva de les majúscules. Usos de les majúscules en noms propis, de persona, divinitats, llinatges, dinasties, malnoms, renoms, pseudònims... i d'animals o plantes singularitzats; en noms propis d'objectes singularitzats i de vehicles; marques de productes i denominacions oficials d'origen; en noms d'institucions, organismes, entitats, empreses, establiments i òrgans de gestió; en les festivitats i celebracions populars; en fets històrics singulars; en planetes, constel·lacions i estrelles; en noms de monuments i edificis singulars; en els topònims, corònims i altres denominacions geopolítiques; en les formes protocol·làries de tractament; en els plans d'estudi, assignatures i titulacions; en els títols de llibres, obres teatrals, musicals, cinematogràfiques i d'arts plàstiques; en les lleis, codis jurídics i altres disposicions legals; en les entitats abstractes instituïdes oficialment, impostos...; en els noms de congressos, seminaris, certàmens...

- Usos de la lletra redona, la cursiva, la versaleta i la negreta.

- Usos de les abreviatures, sigles, acrònims i símbols. Escripura de números i nombres (xifres, magnituds, quantitats...) en lletra o en xifra d'acord amb el context.